

**הדוח הציבורי לבחינת האירועים הידועים כ"פרשת
ההתנצלות" של חברת חדשות 10 בע"מ בפני מר
שלדון אדלסון**

הצלחה – התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת (ע"ר)

מרץ 2012

כללי

הצלחה - התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת (ע"ר) (להלן: "הצלחה"), מתכבדת להגיש דוח ציבורי זה בנוגע לאירועים הידועים כ"פרשת ההתנצלות" של חדשות 10 בע"מ בפני מר שלדון אדלסון, אשר שודרה ביום שישי, התשעה בספטמבר 2011. דו"ח זה, ההמלצות והדרישות לפעולה ולהפעלת סמכות הנכללים בו, גובשו לאחר תחקיר ארוך שכלל איסוף מידע ומסמכים וקיום פגישות ושיחות עם גורמים רבים שהיו מעורבים באופן ישיר ובלתי אמצעי בהתרחשויות.

אחת ממטרותיו המרכזיות של דוח ציבורי זה היא להביא לידיעת הציבור ולהניח בפני הגורמים המוסמכים, ראיות ועובדות שטרם נחשפו עד היום ולא עמדו בפני הרשות השנייה בעת בחינת הפרשה, הכשלים שעלו ממנה וההפרות השונות שאירעו במסגרתה. עוד בכוונת הדוח להאיר כשלים מובנים בתהליכים פנימיים הנוגעים לחברת החדשות ולרשות השנייה, בכל הנוגע לפרשה האמורה ולהתנהלות על דרך השגרה.

כבר בראשית הדברים יאמר ויודגש כי אין בכוונת דוח זה לקבוע או לטעון בכל הנוגע למידת הצדקתה של ההתנצלות לגופה, אלא להציג ולהבליט את הכשלים המערכתיים, הן בחברת החדשות ובערוץ 10 והן בתהליך הבדיקה שקיימה הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, המביאים למסקנה שלא התקיים מעולם תהליך שיטתי, מלא ומסודר שנוהל על ידי הגורמים המוסמכים לכך בחברת החדשות – לשם בחינת נחיצותה והצדקתה של ההתנצלות. בשולי הדברים יאמר כי על פני הדברים מתגלה החשש כי ההתנצלות במתכונת כפי ששודרה, מעבר להיותה בלתי תקפה, כפי שיובהר ויוסבר בהמשך – הייתה גורפת וכוללת מידי והיקפה זה נבע באופן ישיר מן הכשלים שיתוארו להלן.

הדוח נערך תוך הקפדה על עקרון חיסיון המקורות ועל כן לא שובצו בו ציטוטים ישירים ולא יוחסו בו אמירות מפורשות שונות לאדם זה או אחר, אלא אם נאמרו בפומבי ותועדו כאמור. במקרים אלו כולל הדוח הפניה למקור עליו הסתמכנו אגב ייחוס הציטוט למקור זה או אחר. עם זאת – אמירות אחרות המופיעות בדוח מפי גורם זה או אחר, נובעות מעדויות ו/או ראיות שהתקבלו לגביהן במהלך התחקיר ושולבו בדוח מפאת חשיבותן.

אודות הצלחה

הצלחה - התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת, היא עמותה רשומה בישראל, שנוסדה בידי קבוצת משפטנים בתחילת שנת 2008. בין שלל ייעודיה ויעדיה של התנועה, היא שמה לעצמה למטרה לפעול להגשמה, קידום, הגברה, הפעלה ועידוד של אכיפה אזרחית והוגנות בתחומים שונים. זאת לרבות לשם פעולה כארגון כהגדרתו בחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 ו/או כל דין אחר בתחומי הצרכנות והכלכלה ולרבות קיום פעילויות אקדמיות, חינוכיות, הסברתיות, מימוניות ומחקריות בתחומי פעילות העמותה ולקידום מטרותיה.

מעת הקמתה ועד היום, רשמה התנועה מספר הישגים בתחום האכיפה האזרחית וקידום עבודת ההסדרה והפיקוח במשק הישראלי ומצידם של רגולטורים ורשויות מדינה שונות. בין השאר ולאחר מאבק ארוך, הביאה התנועה למינויה והפעלתה של הקרן למימון תובענות ייצוגיות ולפתיחה בחקירות ובדיקות שונות מצידן של רשויות אכיפה שונות ובהן רשות ההגבלים העסקיים, הרשות לניירות ערך, הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, הרשות להגנת הצרכן והסחר ההוגן ועוד. הצלחה הגישה ומגישה מעת לעת ניירות עמדה שונים ובין השאר לזעזוע להגברת התחרותיות במשק שהגישה לאחורונה את מסקנותיה.

בדוח זה יעשה שימוש במונחים ובקיצורים שלהלן:

חברת חדשות 10 בע"מ ח.פ. 513174565 - "חדשות 10" ו/או "חברת החדשות"
חברת החדשות הישראלית ח.פ. 511840472 - "חדשות 2" או "חברת החדשות של הערוץ השני"
חברת ישראל 10 - שידורי הערוץ החדש בע"מ ח.פ. 513024760 - "ערוץ 10" ו/או "חברת האם"
תכנית "השבוע" עם גיא זהר - "השבוע"
מר אבנר הופשטיין, כתב חדשות 10 - "הופשטיין"
גב' רות יובל, לשעבר עורכת תכנית "השבוע" - "יובל"
גיא זהר, לשעבר מגיש "השבוע" - "זהר"
מר ראודור בנימין, לשעבר מנכ"ל חברת החדשות - "בנימין"
מר יוסף ורשבסקי, מנכ"ל חברת שידורי ישראל 10 הערוץ החדש בע"מ - "ורשבסקי"
עו"ד איילת בן חיים-גת, יועצת משפטית (פנימית), חדשות 10 בע"מ - "עו"ד בן חיים-גת"
עו"ד דבורה קמחי, יועצת משפטית (פנימית), ערוץ 10 - "עו"ד קמחי"
עו"ד גלעד וינקלר, שותף בפישר בכר חן וול אוריון ושות', יועץ משפטי חיצוני - "עו"ד וינקלר"
עו"ד עיינה נוימן, פישר בכר חן וול אוריון ושות', יועצת משפטית חיצונית - "עו"ד נוימן"
מר אלי אלאוף, מ"מ יו"ר דירקטוריון חדשות 10 בע"מ - "אלאוף"
ד"ר אילן אבישר, יו"ר מועצת הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו - "אבישר"

מר דן רביב, נציגו של מר שלדון אדלסון בישראל – "רביב"

מר שלדון אדלסון – "אדלסון".

חוק החברות, התשנ"ט-1999 – "חוק החברות"

חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990 – "חוק הרשות השנייה"

השתלשלות עניינים עובדתית

התחקיר שנערך על ידי הצלחה העלה את הממצאים העובדתיים הבאים:

א. האירועים שטרם שידור הכתבה

1. בשבעה בינואר 2011 שודרה במגזין "השבוע" כתבת דיוקן על שלדון אדלסון. על כתבה זו היה חתום אבנר הופשטיין ככתב, לאחר שתהליך הכנתה נמשך מעל לחצי שנה, לרבות צילומים בארה"ב וברחבי הארץ. הכתבה המשודרת ארכה כ-26 דקות, בתוספת כמה דקות נוספות של דיון באולפן.
2. בסוף דצמבר 2009 החלה רותי יובל לעבוד בחברת החדשות על מנת להקים מחדש ולערוך את מגזין יום שישי של החברה. זמן קצר קודם לכן פרשה יובל מתפקידה כעורכת-משותפת של העיתון "מעריב", ולפני כן שימשה בתפקידים עיתונאיים שונים בעיתונות המודפסת ובטלוויזיה. בין השאר שימשה כעורכת "אולפן שישי" בחדשות 2, וכעורכת מוסף "7 ימים" של "ידיעות אחרונות". יובל שצברה ותק של עשרות שנות עבודה בעיתונות עסקה רבות בעריכת מגזינים ובעיקר בתחקירים מורכבים. את יכולותיה אלו התבקשה ליישם בתכנית שבאותה תקופה היה אמור להנחות העיתונאי מיקי רוזנטל.
3. לסגנה של יובל בעריכת המגזין החדש, מונה מי שהיה עד אז עורך המשנה של המהדורה היומית, איתן מרקוביץ'. במקביל לאיתור וגיוס כתבים ותחקירנים לתכנית החדשה, התחילו השניים לגבש רשימת נושאים לכתבות מתוכננות. באותה תקופה עמדו שלדון אדלסון, פעילותו בענף ההימורים והחינוך "ישראל היום" שהקים, במרכזן של סערות שטלטלו את המערכת הפוליטית והתקשורתית ומרקוביץ' הציע להכין כתבה על אדלסון, מתוך התפיסה שהוא דמות שמרבית הישראלים לא הכירו כמעט באותה תקופה.
4. בהמשך, יצרה יובל קשר עם נציגו של שלדון אדלסון בארץ, דן רביב, שהבטיח לשתף פעולה אבל הבהיר כבר בשלב זה שאדלסון לא יתראיין. רביב הציע כי הכתבה תשודר במועד סמוך לפתיחת הקזינו של אדלסון בסינגפור, וכך יוכל הכתב שיכין את הכתבה, להשתתף במסיבת עיתונאים שאדלסון מתכנן לקיים שם עבור נציגי התקשורת העולמית. כמו כן הבטיח רביב ליובל לנסות להכין רשימה של מרואיינים מומלצים, והוא אף דאג שיועברו למערכת חומרי וידאו ו-DVD של כתבות וסרטי תדמית שנעשו בעבר על אדלסון ועל עסקיו.

5. הכתב אבנר הופשטיין הצטרף למערכת "השבוע" בערוץ 10 במרץ 2010, בעקבות פניה של יובל. עד אז שימש ככתב ועורך במגוון תפקידים במערכת "ידיעות אחרונות" במשך כ-12 שנה. בסך הכול צבר הופשטיין עד להצטרפותו לחדשות 10, ותק של כ-15 שנה בעיתונות הישראלית, במהלך רכש ניסיון בהכנת כל סוגי הכתבות ובעיקר כתבות תחקיר ודיוקן במקומות שונים ובזירות שונות בארץ ובעולם. כפי שעלה מממצאי התחקיר, בשיחות שקדמו להצטרפותו של הופשטיין למערכת "השבוע", הובהר לו כי אחת ממטלותיו תהיה לבצע כתבות תחקיר ודיוקן בנושאים "כבדים" (פוליטיקה, משק, רווחה וכו'), עבור מגזין סוף השבוע החדש המתהווה.
6. כבר באפריל 2010, זמן קצר לאחר הצטרפותו של הופשטיין לצוות התוכנית "השבוע" - ועוד לפני עלייתה לאוויר במתכונתה החדשה - הציגו בפניו עורכי התוכנית את האפשרות והרצון להתחיל בהכנת כתבת דיוקן על שלדון אדלסון. העבודה המעשית הראשונית על הכתבה החלה כאמור שבועות ספורים לפני כן, כאשר עורכת התוכנית רותי יובל פנתה למר דן רביב, נציגו של מר אדלסון בישראל, כדי לבחון עימו את האפשרות לקיום ראיון עם מר אדלסון. לאחר פנייתם של עורכי התוכנית רותי יובל, וסגנה איתן מרקוביץ, להופשטיין, החל האחרון לתחקר את הנושא לצורך כתבת דיוקן.
7. ביוני 2010, לאחר כמה שבועות של תחקיר מקדים, יצא הופשטיין לצילומים בלאס וגאס, ארה"ב, במטרה להתחיל באיסוף חומרים מצולמים לכתבה. בשלב זה העריכו אנשי המערכת כי לכתבה יהיו שני חלקים: הראשון יסקור את פעילותו של אדלסון בארה"ב, לרבות עלייתו כאיש עסקים והתבססותו כגורם מרכזי בעולם ההימורים והמלונאות בלאס וגאס; השני – אשר התחקיר עבורו היה אמור להתבצע לאחר שובו של הופשטיין מארה"ב – יעסוק בכניסתו לעולם העסקים והתקשורת הישראלי, וביסוסו כגורם מרכזי בציבוריות הישראלית. המטרה הברורה של כתבת הדיוקן הוגדרה בשאלה שגם הופיעה בפתירת הכתבה המשודרת: **"מה מניע את שלדון אדלסון?"**.
8. במהלך הצילומים המדוברים ביוני 2010 יצר רביב לראשונה קשר עם הופשטיין, וביקש לדעת מה מהותה, ואופייה של כתבת הדיוקן המתוכננת. הופשטיין מסר לו באופן כללי כי התהליך עומד בשלבי איסוף חומר מוקדמים, וכי ישמח להיפגש עימו לשיחת רקע, ולבדוק את האפשרות לפיה הוא יתראיין לכתבה, ויציע מרואיינים נוספים. בין השאר הובטח לרביב כי יש רצון ליצור כתבת דיוקן מאוזנת ככל האפשר, ועל כן המערכת תעדיף לשתף פעולה. רביב הציע להופשטיין כי יערכו פגישה לאחר שובו לישראל.
9. מספר ימים לאחר שובו של הופשטיין לארץ יצר קשר עם רביב, שהודיע לו כי לא יסכים לפגישה, וכי "אין מה לדבר" על כל שיתוף פעולה בין המערכת לבין מר אדלסון או מי מנציגיו. ניסיונות נוספים לבחון שיתוף פעולה כזה בשבועות ובחודשים שבאו אחר כך לא צלחו גם הם. על פי ממצאי התחקיר ניתן לשער כי בשלב זה, הועבר הטיפול בנושא כבר אל עורך הדין אביגדור (דורי) קלגסבלד.
10. במהלך נובמבר (17.11.2011), מעל לחודש לפני שידור הכתבה ובטרם הסתיימה הכנתה, הועבר מכתב מאת עורך דינו של אדלסון, עו"ד אביגדור קלגסבלד, אל מנכ"ל חברת החדשות, בנימין ואל מנכ"ל ערוץ 10 ורשבסקי **(נספח "1" לדוח זה)**, בו נכתב בין השאר כך: **"אני מזהירכם מראש כי אין בכונת**

מרשי להבליג על פרסום טענות כזב אודותיו, ובכוונת מרשי למצות את זכויות כנגד כל מי שיפרסמו כנגדו דברי לשון הרע ובכל מקום אליו יגיע הפרסום."

11. בעקבות המכתב נתקיימה שיחה נוספת בין הופשטיין לרביב, ובה ביקש הופשטיין הבהרות באשר למכתבו של עו"ד קלגסבלד. בין השאר נתבקש רביב להסביר מדוע כתב עו"ד קלגסבלד במכתבו שהכתבה הינה "מכפישה" וכוללת "טענות כזב" לנוכח העובדה שהכתבה עדיין בשלבי עבודה. שוב נבחנה האפשרות לשיתוף פעולה עם יוצרי הכתבה, כך שגם אדלסון ונציגיו יוכלו להתבטא במסגרת בכתבה וכך להשפיע על תכניה.

12. ככל הידוע להצלחה, רביב העלה בשיחה זו שתי טענות: הראשונה הייתה שלא ניתן לעשות כתבה מאוזנת על מר אדלסון מבלי לבקר במלון ובקזינו החדש שלו בסינגפור. לטענה זו השיב הופשטיין כי מאחר שצילם ותיעד במשך מספר ימים את המלון והקזינו בלאס וגאס, אין כל סיבה מיוחדת להגיע גם לסינגפור לנוכח העובדה שהמלון בלאס וגאס מהווה "הראשון לעסקיו" של אדלסון, והמהלך שמסמן את עלייתו לגדולה עסקית (בעוד שסינגפור הוא רפליקה נוספת של אותו הקונספט). מה עוד שבמערכת התכנית ידעו שבארכיון ערוץ 10 קיימים צילומים מפתחת הקזינו בסינגפור כן ראיון עם אדלסון מאירוע הפתיחה (אותם ערכה כתבת המגזין "ערב טוב עם גיא פינס" של ערוץ 10).

13. ככל הידוע להצלחה, הטענה השנייה שהעלה רביב הייתה כי בעבר מר אדלסון "נפגע קשות" מהעיתונות ומיחסה החשדני, ולכן הוא חושד בעיתונאים באופן אוטומטי. הופשטיין מסר לרביב בתגובה כי אין לחברת חדשות אפשרות לקבל אחריות על "חשדנות אוטומטית", אשר אינה מגובה בעובדות. לעמדתו, לציבור בישראל יש זכות לדעת מי הוא שלדון אדלסון, ומה מטרות פעילויותיו בישראל, והוא הבהיר לרביב כי בכוונת חברת החדשות להמשיך בהכנת הפרופיל. בסיום השיחה נתבקש רביב שוב לשקול אפשרות שיתוף פעולה עם הכתבה, תוך שהוצע לו והובטח לו כי אם יציע מרואיינים אשר מקורבים למר אדלסון, ומגדירים את עצמם כחבריו, יקבל ממערכת התוכנית התחייבות מפורשת לראיין את האישים הללו, ולשלב מדבריהם בכתבה.

14. רביב הבהיר להופשטיין כי הטיפול בכתבה יעבור לעו"ד קלגסבלד, על פי הוראה מגבוה. רביב אף ביקש שאת רשימת השאלות יעביר הכתב לידיו של עו"ד קלגסבלד, עם עותק אל מר רביב. זמן קצר לאחר מכן, כחודש לפני שידור הכתבה, הועברה רשימה ובה 54 שאלות למר אדלסון, באמצעות עו"ד קלגסבלד. במכתב המקדים לשאלות מיום 28.11.2010 **(נספח "2" לדוח זה)**, כתב הופשטיין לעו"ד קלגסבלד כי :

"בשבועות האחרונים פנינו למספר אנשים הנחשבים ומציגים את עצמם כמקורבים וידידים של מר אדלסון, וביקשנו לראיין אותם כדי לסייע לנו לצייר את דיוקנו של מר אדלסון באופן המדויק והאמין ביותר. במקרים רבים גם הדגשנו באופן מפורט מה התחום בו אנחנו מעוניינים לעסוק: התרומות של אדלסון, פעילותו הציונית וכו', נושאים שהם חיוביים ואינם שנויים במחלוקת... ובכל זאת, בחלק גדול מהמקרים ביקשו הדוברים להתייעץ ואחרי ההתייעצות סירבו להתראיין. היו אפילו שני מקרים בהם ציינו האנשים במפורש כי אנשיו של אדלסון ביקשו מהם לא לשתף פעולה עם הכתבה.

חשוב לי להדגיש בפניך כי בכך אתם מקשים עלינו לבצע את העבודה המאוזנת המתבקשת, על אף שאנחנו נחושים לעשות זאת למרות הקשיים.

באותו הקשר, אני מתקשה להבין מדוע ועל סמך מה אתה קובע במכתבך מתאריך ה-17.11 כי אנו 'פועלים להכנת כתבה מכפישה אודות מר אדלסון'. הכתבה שאנו מכינים אמורה לשרטט דיוקן מאוזן ומדויק של האיש שכניסתו לארץ לוותה ברעש תקשורתי גדול ואף הגיעה למליאת הכנסת, ובכל זאת אף כלי תקשורת לא עסק ברצינות בדמותו. נדמה לי שהגישה החשדנית המוצגת במכתבך ושבאנו נתקלים כאמור במהלך עבודתנו אינה תורמת למטרה זו וחבל שכך."

15. לאחר העברת השאלות שוחח הופשטיין שוב עם רביב טלפונית כדי לוודא את קבלתן. ככל שנודע להצלחה, רביב השיב: "כן, קיבלנו את השאלות שלך, וראינו את הניסיון שלכם להסוות את השאלות הקשות באמצעות כמה שאלות חיוביות".

16. ככל הידוע וככל שעולה ממצאי התחקיר שנערך, לא הועברה תשובה לאף אחת מן השאלות, אך במקום זאת התקבל ביום 5.12.2010 מכתב נוסף מעו"ד קלגסבלד **(נספח "3" לדוח זה)**. במכתב זה נאמר בין השאר כי "הגישה במכתבי אליכם אינה "חשדנית" אלא מבוססת על שיטות העבודה שלכם". במסגרת המכתב חזר עו"ד קלגסבלד על אזהרתו: "אני חוזר על אזהרתי כי אין בכוונת מרשי להבליג על פרסום טענות כזב אודותיו ובכוונת מרשי למצות את זכויותיו כנגד כל מי שיפרסמו כנגדו דברי לשון הרע ובכל מקום אליו יגיע הפרסום".

17. בהתייעצות משותפת בין גורמי המקצוע, הוחלט כי הפעם תגיב עו"ד בן חיים-גת בכתב למכתבו של עו"ד קלגסבלד. במכתב שהועבר בין השאר לאישורה של יובל טרם שליחתו, נאמר בין השאר: "אנו דוחים את הטענות העולות ממכתביך. עריכת התחקיר כמו גם הפרסום העתידי של הכתבה נעשים בהתאם לכללי האתיקה ולהוראות הדין. למרשך ניתנה זכות תגובה הולמת על פי דין, תוך שמוצגות בפניך כל הטענות באופן מפורט ביותר. עד כה בחרתם להימנע מלהגיב באופן ענייני וכך גם פעלו מקורביו של מר אדלסון, עמם ביקשנו לשוחח... אנו חוזרים על פנייתנו לקבלת תגובה, מצולמת או בכתב, על פי בחירתכם". ככל העולה ממצאי התחקיר, מכתב זה לא זכה לכל התייחסות בכתב או באופן אחר מצד עו"ד קלגסבלד או מי מנציגיו של שלדון אדלסון.

ב. שידור הכתבה

18. מממצאי התחקיר עולה כי הנחת העבודה של הגורמים המקצועיים בחברת החדשות בכלל ובמערכת "השבוע" בפרט הייתה כי גבוהים הסיכויים שאדלסון יפתח בהליכים משפטיים לאחר שידור הכתבה. הנחת עבודה זאת התבססה, בין היתר, על התחקיר שערך הופשטיין לצורך הכנת כתבת הדיוקן על מר אדלסון ועל מידע שהגיע למערכת "השבוע" ושלמד כי אדלסון מנהל תביעות רבות במקביל, ומרבה לתבוע עיתונאים לדיבה, גם כאשר התשתית הראייתית עליה נסמך העיתונאי מוצקה למדי.

19. הנחת עבודה זו התגבשה בקרב אנשי המקצוע בחברת החדשות גם בעקבות מכתבו של עו"ד קלגסבלד מיום 17.11.2010. הנחת העבודה הזו התבססה על ההבנה של יובל ושל גורמים מקצועיים אחרים בחברת החדשות ובערוץ 10 בדבר מה שנתפס כעיונות אישית שרוחש עו"ד קלגסבלד ליובל בעקבות

כתבה ששודרה בשנת 2006 בתכנית "אולפן שישי" בערוץ 2, בתקופה שבה ערכה את התכנית. אותה כתבה עסקה בתאונת הדרכים בה היה מעורב עו"ד קלגסבלד ובה נהרגו אשה ובנה הקטן (תאונה בגינה הורשע בסופו של דבר ונשלח לכלא), והעלתה תמיהות לגבי האופן בו נוהלה החקירה סביבה. מהתחקיר עולה כי הגישה העוינת של עו"ד קלגסבלד כלפי יובל, הייתה ידועה למנהלי ערוץ 10 וחברת החדשות, מפני שעו"ד קלגסבלד לא ניסה כלל להסתיר אותה לתפישתם ועוד לפני שעלתה על הפרק הכתבה על שלדון אדלסון.

20. אם כן - שילוב הנסיבות הללו גרם לכך שהנחת העבודה המקצועית לקראת שידור הכתבה הייתה כי אדלסון יבקש לתבוע, גם אם מבחינה משפטית לא תעמוד לו תשתית מספיקה. במהלך הכנת הכתבה על כל שלביה ננקטה לטעמם של הגורמים המקצועיים מה שנתפס בעיניהם כזהירות מרבית, **ועובדות מסוימות לא פורסמו אבל נשמרו כראיות אפשריות להליך משפטי במידה ויתקיים הליך כזה.**

21. בסופו של דבר, כפי שמעלים ממצאי התחקיר, הגיעה הכתבה לשידור – לאחר ליווי והתייעצות משפטית על פי תחושת אנשי המערכת והגורמים המקצועיים השונים, עובדות הכתבה מגובות היטב בעדויות ובמסמכים, הניסוחים ששולבו בכתבה זהירים וכמעט כל המרואיינים משמיעים טענות ענייניות, "און-דה-רקורד" ובשם.

22. בתאריך השבעה בינואר 2011, שודרה הכתבה. מייד לאחר סיום שידור הכתבה תיאר הופשטיין, שישב באולפן, את השתלשלות האירועים שהביאה לכך שהכתבה שודרה ללא תגובותיו של שלדון אדלסון. הנחת העבודה המקצועית בעת שידור הכתבה הייתה כי עו"ד קלגסבלד ואדלסון יבקשו לתבוע, גם אם מבחינה משפטית לא תעמוד להם תשתית מספיקה.

ג. האירועים שעקבו את שידור הכתבה, טרם שידור ההתנצלות

23. למרות ההערכות המוקדמות במערכת "השבוע" רק חצי שנה אחרי שידור הכתבה, ב-21 ביוני הועבר הגיע לידי מנכ"ל חברת החדשות, מנכ"ל ערוץ 10, הכתב הופשטיין והעורכת יובל, מכתב נוסף מעו"ד קלגסבלד **(נספח "5" לדוח זה)**. במכתב זה נטען כי שתי עובדות אשר הזכרו בכתבה מהוות, לשון הרע. האחת נוגעת לשימוש שעשה אדלסון בקשרים כדי לקבל את הרישיון להפעלת קזינו בלאס וגאס, ואילו השנייה נוגעת לטענתו של אחד מקבלני המשנה שלו לפיה אדלסון חייב לו 400,000 דולר, אשר לא שולמו לו.

24. יש לציין עוד, כי ממצאי התחקיר עולה כי מוקדם יותר, ככל הנראה בסמוך לאחר שידור הכתבה נשלח מכתב ע"י שלדון אדלסון לאודר עצמו בעניין אך משום מה, ככל הנראה בשל טעות משרדית, לא הוסבה אליו תשומת הלב של לאודר או אנשיו, עד לפגישתו עם אדלסון ואישתו באירוע פומבי כלשהו בחודש יוני 2011.

25. יודגש גם, כי על פי ממצאי התחקיר, בשיחה קצרה שהתקיימה באותה סביבת זמנים בין יובל לבין עו"ד בן-חיים גת, נשמעה עו"ד בן-חיים גת רגועה למדי באשר לטיב פנייתו האחרונה של עו"ד קלגסבלד וכל מה שביקשה מיובל היה לדאוג לתמלול הקטעים הרלוונטיים מתוך הכתבה לצורך הכנת התשובה למכתבו של עו"ד קלגסבלד. ככל שעולה ממצאי התחקיר, בהמשך חזרה על הבקשה גם

היועצת המשפטית של ערוץ 10, עו"ד קמחי. יובל הטילה את משימת תמלול הקטעים על אחת התחקירניות בתכנית וכעבור מספר ימים הועברו הקטעים המתומללים מתוך הכתבה אל המחלקה המשפטית.

26. ככל שעולה מן המסמכים, הראיות והעדויות השונות שעמדו בפני עורכי דוח זה, גם מנהלי חברת החדשות לא הוטרדו באופן משמעותי ממכתבו של קלגסבלד, כפי שיעיד לימים מנכ"ל חברת החדשות, ראודור בנימין, בוועדה לענייני ביקורת המדינה, בדיון שנערך ביום 16.11.11 (נספח "6" לדוח זה): **"צריך להבין שחברת חדשות מקבלת כל שבוע לפחות כמה איומים בתביעה. זאת אומרת, זה אגף די מפותח ודי מטופל בתוך חברת חדשות... אני 36 בשנה תקשורת ובעיתונות, ועברתי מספיק איומים ותביעות כדי להבין מה מסוכן לגוף המשדר ומה לא. אני דרגתי את האיום בתביעה הזה בעשירון התחתון של איומי התביעה שאנחנו מקבלים".**

27. כפי שעוד עולה ממצאי התחקיר והדוח, נראה שבשל החשיבות השולית שיוחסה לטענות ודרישות אדלסון, בחר בנימין להשאיר את מעט הטיפול הנדרש בנושא לסגנו, אורי רוזן.

28. באחד הערבים, בראשית חודש יולי, התקשרו עו"ד בן חיים-גת ועו"ד עיינה ניומן, ממשרד עו"ד פישר בכר חן וול אוריון ושות', לעורכת התכנית רוני יובל. עו"ד בן-חיים שאלה את יובל שאלה בנוסח "האם זה יהיה אסון אם נפרסם איזה תיקון או הבהרה לכתבה?". יובל השיבה שאין לה התנגדות עקרונית לתיקון או הבהרה, אם אכן ימצאו עניינים שיש לתקן או להבהיר מבלי לשדר עובדות לא נכונות, אלא שאי אפשר להגיע להחלטה כזו ללא קיום דיון מקצועי בנושא ובשעה שהיועצים המשפטיים של חברת החדשות אינם בקיאים בתשתית העובדתית והראייתית שנמצאת בידי הכתב ומערכת התכנית.

29. עו"ד בן חיים הסבירה שצריך לקבל החלטה מהירה שכן מופעל עליהם לחץ גדול מלמעלה. יובל שאלה אם מדובר בלחץ מכיוון הנהלת הערוץ ועו"ד בן חיים ענתה: "גם יותר גבוה". כשנשאלה האם לאודר מפעיל את הלחץ, ענתה בן-חיים: "משהו כזה". יובל ביקשה שעל אף הלחצים יפגשו עורכי הדין איתה ועם העיתונאים שטיפלו בנושא (הופשטיין והתחקירנים שסייעו לו), כדי לקבל החלטה מושכלת, וסוכם שכך ייעשה. יובל אף עדכנה את הופשטיין ואת גיא זהר, בדבר השיחה. זהר היה מעודכן בדבר כל פרטי ההתנהלות בפרשה החל משלבי העבודה על הכתבה, דרך חילופי המכתבים בין היועצים המשפטיים של חברת החדשות לבין עורך דינו של אדלסון, ועד ההתנהלות ערוץ בעקבות מכתב האיום ששלח נציגו של אדלסון חצי שנה אחרי שידר הכתבה. השלושה הגיעו למסקנה כי מדובר ב"שיחה מוזרה מאוד" וכי יש לעמוד על כך שעורכי הדין יכירו את כל העובדות התומכות בכתבה וסותרות את הטענות העולות במכתב שהעביר עו"ד קלגסבלד בשם אדלסון.

30. כעבור כשבוע, התקשר ראודור בנימין ששהה אז בחופשה ליובל, וסיפר לה כי היועצים המשפטיים של הערוץ עדכנו אותו שאנשיו של אדלסון מאיימים להגיש תביעה בארה"ב, הליך שכרוך בהוצאות גבוהות מאוד ולכן יש לבדוק אם אפשר למצוא דרך להימנע מהליך כזה. ממצאי התחקיר עולה כי בנימין ביקש לבחון התמודדות עם תביעה בארה"ב והדבר עלה אף בשיחות שלו עם נציגי בעלי מניות בערוץ 10. עניין התביעה האפשרית בארה"ב, נובע אף מהאזהרות שהזכיר בנימין בדיון בוועדה

לביקורת המדינה (ראה נספח "6" לדוח זה): **"אמרו לנו: האיש הזה לא יוותר והוא ישתמש בכל מה שיש לו כדי לרדוף אתכם עד קצה העולם."**

יובל עדכנה את בניזמן בדבר השיחה שכבר ניהלו איתה עורכות הדין בן חיים- גת וניומן, ממנה ניתן היה להבין כי הטיפול בנושא חורג מהתנהלות משפטית רגילה. יובל חזרה באזני בניזמן על התשובה שנתנה לעורכות הדין, לפיה אין לה כל התנגדות עקרונית לפרסום תיקון או הבהרה כדי לסיים את הפרשה בהקדם, אבל מכיוון שאי אפשר ששידור התיקון יכלול בידועין עובדות לא נכונות, הכרחי לקיים דיון מקצועי עם עורכי הדין של חברת החדשות בדבר התשתית העובדתית הנמצאת בידי הכתב והמערכת.

31. ככל הנראה, בעקבות שיחה זו זומנו יובל והופשטיין לפגישה בה השתתפו, גם עו"ד דבורה קמחי, היועצת המשפטית הפנימית של ערוץ 10, עו"ד איילת בן-חיים גת, היועצת המשפטית הפנימית של חדשות 10, עו"ד גלעד וינקלר, שותף במשרד פיישר בכר חן וול אוריון ושות', המייעץ כאמור לערוץ 10 ולחברת החדשות באופן חיצוני¹ ועו"ד עיינה נוימן, גם היא ממשרד זה. ככל שעולה ממצאי התחקיר ובסתירה גמורה להערכות ולתחושות הצוות המקצועי עד לאותה עת, עסקה הפגישה כבר בשלב ראשוני זה במכתב התנצלות שניסח עורך דינו של מר אדלסון, שלא היה מקובל מכל וכל על אנשי המקצוע העיתונאים (בין השאר למשל, הופיע כבר שם משפט שקבע כי לאחר בדיקה התברר כי "טענות אלה [לגביהן נדרשה ההתנצלות] הן חסרות כל יסוד"). בתגובה למחאות הגורמים המקצועיים שניסו לפני הכול להגיע לדיון מסודר בעובדות ובמסמכים המצויים בידי המערכת, הבהירו עורכי הדין כי מדובר בנקודת פתיחה בלבד, וכי אין בכוונתם לוותר בנקל.

32. ההערכה, כפי שהוצגה לנוכחים, על ידי עו"ד וינקלר ועו"ד קמחי, שהיו על פי עדויות שונות, הרוח החיה באותה בפגישה, הייתה שמבחינה משפטית לא יהיה קושי להוכיח את נכונות העובדות שהוצגו בכתבה, אבל להערכתם עו"ד קלגסבלד כלל איננו רוצה להגיע לבית משפט לצורך ליבון הדברים. יחד עם זאת, הבהירו היועצים המשפטיים, מבחינת "איכות החיים" של כל המעורבים, עדיף לסיים את המחלוקת מחוץ לכותלי בית המשפט. בימים אלו של הידוק החגורה, הסבירה עו"ד קמחי, "בתוך המאמץ להפנות את מרבית המשאבים למסך, אנחנו מנסים לצמצם כל הוצאה, כולל הוצאות משפטיות". לגישה זו הסכימו גם העיתונאים שנכחו בפגישה.

33. על פי ממצאי התחקיר עולה כאמור כי הנוכחים בפגישה זו היו שותפים לעמדה ולהערכה, ששררה אף טרם שידור הכתבה, כי מדובר באיום חלש יחסית, שניתן להתגבר עליו באמצעות משא ומתן, וזאת בין השאר בשל הנימוקים הבאים:

"מצבנו מצוי" – ממצאי התחקיר עולה כי לטענת היועצים המשפטיים באותה עת, מדובר היה בזוטות מתוך הכתבה, "אם אחרי חצי שנה זה כל מה שמצאו, לכאורה, אנשיו של אדלסון, אזי כנראה

¹ לעניין זה ראה התייחסות אף בהמשך הדברים בכל הנוגע ליעוץ מקביל שהעניק על פי עדויות שנפרסו במהלך התחקיר משרד זה ל"ישראל היום" ולעסקים אחרים הנמצאים בשליטתו של מר שלדון אלדסון. על פי דיווח מיום 9.3.2012 בעיתון מעריב, הורה אדלסון להעביר את הטיפול המשפטי בענייני "ישראל היום", למשרדו של עו"ד קלגסבלד.

שהם היו צריכים להשקיע הרבה מאמץ בחיפוש", העירה עו"ד קמחי והוסיפה: "אם לא היו נטפלים לנקודות האלה - היו מחפשים בוודאי נקודות אחרות".

"הטענה הראשונה כלל לא נאמרה בכתבה" - אדלסון קבל נגד הטענה כאילו קיבל את רישונו באופן "לא תקין" - אולם טענה זו לא נטענה כלל בכתבה. כל שנכלל בכתבה (מפי המרואייין) היה שאדלסון קיבל "**התחשבות מיוחדת**" בעת קבלת הרישיון בשל קשריו. ככל שעולה מן הממצאים, היועצים המשפטיים הגדירו זאת כדרישה מיותרת להבהרה, שאפילו אם תשודר - לא תזיק לכתבה כלל, מאחר שאינה סותרת אף אחת מהטענות ששודרו בכתבה.

34. לאור זאת, הבהירו היועצים המשפטיים כי יפתחו במשא ומתן עם עורכי הדין של אדלסון, שבסופו - בעיקר כדי להימנע ממשפט ארוך ומיותר - יתכן שיומלץ לפרסם הבהרה שולית לגבי אחת מהסוגיות או לגבי שתיהן, וזאת, כאמור, אך ורק כדי להימנע ממשפט ארוך ויקר.

35. בתום הפגישה סוכם כי הופשטיין ותחקירני התוכנית ירכזו את כל המסמכים, ההקלטות והעדויות שברשותם, ואף ירחיבו את מאגר העדויות – פעולות האמורות להתבצע בסיטואציה כזו בכל כלי תקשורת המקבל איום משפטי מסוג זה – ויעבירו אותם ליועצים המשפטיים בפגישת העבודה הבאה, על מנת שאלו יוכלו להגיע למו"מ מהעמדה האמינה והמבוססת ביותר. במקביל סוכם שהיועצים המשפטיים יעמדו בקשר עם הצוות המקצועי ויעדכנו אותם לגבי התקדמות המו"מ.

36. בפועל, בשבועות הבאים, כמעט שלא נתקבלו אצל אנשי המקצוע עדכונים לגבי המשא ומתן שהתרחש, ונדמה היה לצוות המקצועי כי אין צורך בראיות אשר בידיו. בפועל לא נתקיימה כל פגישה מקצועית נוספת לניתוח והערכת החומרים.

37. כשבוע לאחר הפגישה הראשונה, התקשר ליובל אורי רוזן, סמנכ"ל חברת החדשות, וסיפר לה שזומן במפתיע לפגישה שהתקיימה במשרדי הערוץ ובה השתתפו עורכי הדין של הערוץ (קמחי, בן חיים גת וגלעד וינקלר) ועורך הדין של שלדון אדלסון, עו"ד קלגסבלד. רוזן סיפר שגם לו הוצג נוסח ההתנצלות ושלדעתו אי אפשר לקבלו כלשונו.

38. כפי שעולה ממצאי התחקיר, נעשה נסיון לגבש נוסח "הבהרה" כלשהו, שלא נתקבל בסופו של דבר על ידי נציגיו של אדלסון ואף לא היה מתאים לדעתם של אנשי המקצוע העיתונאים לעובדות כפי שהכירו אותן.

39. בשלב זה התגברו תמיהותיה של יובל על התנהלות היועצים המשפטיים של חברת החדשות ושל ערוץ. יובל אמרה לרוזן, שאם עורכי הדין מסיבותיהם, כלל אינם מתכוונים לדון בתשתית העובדתית של הכתבה אלא לעבור ישירות לקבלת ההתנצלות על שני סעיפיה, אין לדעתה כל טעם שיתמקחו על ניסוח כזה או אחר. מוטב היה להבנתה שיביאו את הנוסח המופרך ב"מלוא גיחוכו" כהגדרתה, כך שקהל הצופים יבין שההתנצלות נכפתה על המערכת. על פי ממצאי התחקיר, בניגוד ליובל, סבר רוזן **כי מרבית הציבור יקבל את ההתנצלות כפשוטה ולא יבחין בגרוטסקיות שלה**, ובכל מקרה נראה לו שצריך להמשיך לנהל מו"מ בנושא ואסור להסכים לנוסח ההתנצלות המופרך או להסכים להימנע מעיסוק בנושא בעתיד.

40. בשבועות הבאים כאמור, כמעט שלא נתקבלו אצל אנשי המערכת העיתונאית עדכונים מעורכי הדין לגבי המשא ומתן המתנהל ואיש לא נדרש לראיות אשר נאספו בידי הצוות העיתונאי. ב- 23 באוגוסט קיבל גם הופשטיין חיזוק לתחושותיו כי משהו "מוזר" לתפיסתו מתרחש מאחורי הקלעים. עו"ד בן-חיים גת, היועצת המשפטית של חברת החדשות, התקשרה אליו כדי לברר פרט עובדתי כלשהו הנוגע למכתביו של עו"ד קלגסבלד. לאחר שענה לשאלתה, ביקש ממנה להבין מה ידוע לה לגבי המשא ומתן עם עורכי דינו של אדלסון. תשובתה הייתה מפתיעה מבחינתו: "הדברים יצאו מידיי, ואני כבר לא ממש מעורבת. בעיניי נחצו כל הקווים אדומים". כך מסרה לו. ממצאי התחקיר מעלים כי בן-חיים הוסיפה כי אינה זוכרת התנהלות כזאת בכל שנותיה במקצוע. "זה כבר לא בידיים שלנו, וצריך לקחת את זה בחשבון", אמרה להופשטיין. "שתבין", הוסיפה, "זה אפילו כבר לא דורי". בן-חיים לא ציינה במפורש מי מנהל את המשאים ומתנים מאחורי הקלעים, אבל לשאלתו "האם מדובר במגע ישירים בין מר אדלסון, לבעל המניות מר רון לאודר" ענתה: "משהו כזה...". על שיחה זו דיווח הופשטיין בסמוך לקיומה גם ליובל. כאמור גם אצל יובל התעורר חשד כי מתנהל תהליך נסתר לחלוטין מעיני הגורמים העיתונאיים בחברת החדשות. מעט המידע שהועבר אליה ואל שאר הגורמים המקצועיים - לרוב בתשובה לשאלותיהם בשיחות טלפון או בשיחות מסדרון קצרות - קיבל אופי מוזר וכלל אמירות כמו "כבר לא מדובר כאן באמת משפטית", כפי שרמזה ליובל עו"ד בן-חיים גת או כפי שאמרה לאבנר הופשטיין כפי שצוטט לעיל.

41. נראה שבשלב זה, לתחושת אנשי המקצוע בחברת החדשות, החלו היועצים המשפטיים של חברת החדשות ושל הערוץ לשנות טקטיקה. עכשיו הקו שהוביל להבנתם של אנשי המקצוע העיתונאים, את עמדתם של היועצים המשפטיים הסתכם בכך שחשוב לזכור שמדובר באיש עם הרבה כסף שנוהג להגיש תביעות. ממצאי התחקיר עולה הרושם הברור כי באופן מטרד ביותר, על אף שעורכי הדין לא ערכו בדיקה מקצועית יסודית של המסמכים והראיות התומכים בעובדות שפורסמו בכתבה, וחלקם אף לא הגיעו לידיהם מעולם, החלו בשלב זה לטעון כי "קשה להעריך מראש את הסיכויים/הסיכונים של הערוץ בתיק".

42. מספר ימים מאוחר יותר, נתבקש הופשטיין על ידי יובל, להגיע בדחיפות אל חדרה של עו"ד קמחי, שם שהה גם מנכ"ל חברת החדשות, ראודור בנזימן. קמחי הציגה להם נוסח התנצלות חדש, **חריף יותר משמעותית** מקודמו, והסבירה שזה הנוסח החדש שהם נדרשים לשדר. בנזימן, לפי העדויות, זעם על הכוונה להתנצל וקמחי נראתה מוטרדת ונסערת, והתבטאה כי העיסוק בנושא ההתנצלות "עושה אותה חולה". עו"ד קמחי עדכנה את הנוכחים כי יועצי הערוץ הסכימו לקבל את הנוסח הראשון שדרש עו"ד קלגסבלד (על פי נתוני התחקיר רק בשלב זה נודע ליובל והופשטיין כי בניגוד למוסכם ביניהם לבין היועצים המשפטיים, הסכימו אלו לקבל את הנוסח בלא התייעצות ועדכון). בנוסף עדכנה עו"ד קמחי, כי אחרי שהיועצים המשפטיים של הערוץ קיבלו את הנוסח (כלומר הסכימו לו), הסביר להם עו"ד קלגסבלד כי למעשה אינו רשאי להתחייב על הנוסח שהוא עצמו דרש, מבלי לקבל עליו הסכמה מהלקוח אדלסון. עו"ד קמחי עדכנה את הנוכחים כי אדלסון לא היה מרוצה מהנוסח שעו"ד קלגסבלד דרש וקיבל מהערוץ וככל הידוע לה הפקיע אדלסון מידי את הטיפול בהתנצלות. את נוסח ההתנצלות שנדרש בשלב זה, העביר אדלסון עצמו, ועל כן קיים שוני בינה לבין הנוסח הראשון.

43. יובל והופשטיין ניסו לשוב ולהסביר לעו"ד קמחי מדוע אין מקום להתנצלות, אבל נדמה היה להם שאין עוד מקום לדיונים. על פי ממצאי התחקיר, **זעמו של בניזמן גבר כשהבין עד כמה מצומצמת, להבנתו, התמצאותם של היועצים המשפטיים בפרטים ובעובדות המבססות את הכתבה** וביקש מהופשטיין להציג את העובדות כהווייתן. למרות זאת, כפי שהסבירה עו"ד קמחי לנוכחים, בשלב זה ההתנצלות היא בגדר עובדה קיימת, ולא ניתן עוד לפתוח את הדיון בעניינה.

44. כאמור - על פי העדויות שבידי הצלחה, היועצת המשפטית, עו"ד קמחי, לא הייתה מוכנה להיכנס לדיון בגופן של עובדות. לא עזרו גם ניסיונותיו של המנכ"ל בניזמן ללחוץ עליה להיכנס לגופן של עובדות לפני שהיא מאשרת התנצלות כזו. האחרונה רק הסבירה בהתרגשות ש"אנחנו כבר לא שם", וכל מה שנותר הוא לבצע בדיקה כיצד ואם אפשר לרכך במעט את ההתנצלות.

45. עמדתה החוזרת ונשנית של יובל, כפי שהוצגה באותה פגישה, הייתה שככל שקברניטי חברת החדשות וערוץ 10 מתכוונים לקבל את דרישת ההתנצלות הזו, עדיף שאדלסון יכפה את הנוסח המבוקש, שהוא מוגזם, מגוחך וגרוטסקי לטעמה, באופן כזה שיבהיר לצופים מעל לכל ספק, שמדובר בהתנצלות כפויה ויעורר אצלו את השאלות המתבקשות. על פי עדויות נוספות, מנכ"ל ערוץ 10, יוסי ורשבסקי, שהצטרף באותן דקות לדיון בחדרה של קמחי, תמך בעמדה זו.

46. בתחילת ספטמבר נודע לזהר שחברת החדשות מתכוונת לשרת התנצלות בעייתית ביותר בפני אדלסון והוא ביקש להתערב בהליך באופן אקטיבי.

47. יובל שהתה באותם ימים בחו"ל וזהר יצר קשר עם הופשטיין על מנת שיבחנו ביחד את הראיות שבידי חברת החדשות. זהר אמר להופשטיין כי בכונתו להילחם בהחלטה, מכיוון שלתחושתו אין שום מקום להתנצל. בשלב זה העיר הופשטיין כי להערכתו אין בדעתו של איש לבחון את הראיות. ככל הידוע ובהסתמך על שאירע בסופו של דבר, גם ניסיונותיו של זהר עלו בתוהו.

ממצאי התחקיר עולה כי זהר כנראה זעם על התנהלות הערוץ ובמיוחד על אופן התנהלות היועצים המשפטיים, וחלק גדול מזעמו זה, נבע מכך שהבין שמעולם לא נערך דיון מקיף ורציני בראיות התומכות באמיתות הפרסום. להצלחה הגיעו עדויות של אנשי חברת החדשות שהיו עדים לחילופי דברים קולניים שהוחלפו בין זהר לעו"ד קמחי בשיחת מסדרון (אחרי שידור ההתנצלות). עו"ד קמחי ניסתה להסביר לזהר שהדברים אינם כה פשוטים וכדוגמה בתמיכה לעמדתה הביאה את הטענה שהספר "רשיון לגנוב" של אחד מעדי המפתח בכתבה, העיתונאי ג'ף ברבנק, הורד מהמדפים שכן אוים בתביעה משפטית שהתקשה להתגונן מולה. על פי בדיקת הצלחה דברים אלו אינם נכונים, היות שספרו של ברבנק נחשב לאחד הספרים המוערכים על השתלטות טייקוני ההימורים על לאס וגאס ואחד הנמכרים שבהם. גם אם נאמץ את הגישה כי עו"ד קמחי הוטעתה לחשוב כך על ידי גורם כלשהו, הרי שמבחינת זהר ולאחר שקיבל מידע סותר לאמירה זו, היתה בכך עוד ראיה להוכחת חוסר ההתמצאות של היועצת המשפטית בתשתית העובדתית שעמדה בבסיס הכתבה והפרשה והוא לא חסך מעו"ד קמחי את דעתו על תפקודה המקצועי בפרשה זו, באותו מעמד ובנוכחות עדים שונים.

48. יום אחרי שחזרה יובל מחו"ל, הגיע לחדרה בניזמן. לדבריו, **הבהירו לו מנכ"ל הערוץ, ורשבסקי ונציגים מטעם בעל המניות בערוץ 10, לאודר, שאם לא יחתום על ההסכם המחייב את הערוץ לשרת**

את נוסח התנצלות שהכתיב אדלסון, מילה במילה, כמו גם על סעיף סודיות שאוסר לדבר על ההתרחשויות שקדמו להתנצלות, לא יוזרמו הכספים החיוניים לערוץ, מה שיחרוץ את גורלו לסגירה. בניזמן הסביר ליובל כי איננו יכול לקחת על מצפוננו את גורלן של מאות משפחות ולכן חתם על ההסכם, ובמקביל הוא מתכוון להודיע על התפטרותו מהערוץ. מאוחר יותר בהמשך, הודיעה לו יובל ככל שחברת החדשות הגיעה למצב לפיו היא נאלצת לשדר דברים שאינן אמת כדי לשרוד ואינה יכולה לעמוד מאחורי עבודתם המקצועית של עיתונאיה, אינה רואה אפשרות להמשיך לעבוד במקום. יובל הבהירה לבניזמן שמיד אחרי הודעת ההתפטרות שלו, תודיע גם היא על התפטרותה.

49. ביום רביעי ה-7.9.11 שלח מנכ"ל חברת החדשות ראודור בניזמן מייל קבוצתי לכל אנשי חברת החדשות ובו הודיע על כוונתו להתפטר בעקבות הסכם ההתנצלות. מפאת חשיבות מייל זה הוא מובא להלן בשלמותו:

מאת: Reudor Benziman

נשלח: יום רביעי 07 ספטמבר 2011 16:43

אל: The News Company Group

נושא: הודעת מנכ"ל

שלום לכולם.

מחתיים, במסגרת התכנית "השבוע", תשודר התנצלות על כתבת פרופיל ששודרה בתחילת השנה על שלדון אדלסון. משיקולים של טובת החברה קיבלתי את ההסכם, אך כמנכ"ל וכעורך ראשי של חברת החדשות אני יכול לחיות עם תוצאותיו ולצערי אני לא רואה מוצא אחר מלבד הגשת התפטרות ולכן הודעתי היום לדירקטוריון החברה ולהנהלת הערוץ כי אני מסיים את תפקידי.

מחר אחה"צ תתקיים אסיפה של חברת החדשות בדסק, אבל כבר כעת אני מבקש להודות לכולכם על הזכות הגדולה שנפלה בחלקי לעבוד איתכם במהלך תקופה של למעלה משלוש וחצי שנים כמנכ"ל ובסה"כ קרוב ל-5 שנים בחברת החדשות.

אתם חבורה יוצאת דופן, כשרונית, מקצועית ומסורה שאוהבת ומאמינה במקצוע העיתונות בלי שום מירכאות, אתם הסיבה האמיתית לקיומו והישרדותו של הערוץ בעשר השנים מאז שקם. יצרתם כאן חברת חדשות שהפכה מילים גבוהות של חופש עיתונות וזכות הציבור לדעת, למעשה יום-יומי. צלחנו זמנים כמעט בלתי אפשריים של מצוקה תקציבית ואיום על קיומו של הערוץ ושל חברת החדשות וכל זאת תוך תחרות עיקשת ויצירתית מול המתחרים כשאנחנו מגיעים למאות אלפי בתיים בישראל. עתיד ערוץ 10 ימשיך להיות תלוי בכך גם בשנים הקרובות ומהירות אישית עם העובדים כאן אני יודע שהעבודה המצוינת שלכם תמשיך להיראות ולהשפיע.

אמשיך לעקוב אחריכם באהבה וגאווה גם מהבית (ואם אתם שומעים צעקות מרחוק סימן שמהוה בסופרים צריך תיקון).

תודה רבה,

ראודור

50. מאוחר יותר בועדה לביקורת המדינה העיד בניזמן כך על האירועים הללו והעדר דיון מסודר בדירקטוריון החברה כשאמר (שם בעמ' 14):

"התשובה היא שביקשנו בהזדמנויות שונות לבחון מאד ברצינות את האפשרות ללכת להליך משפטי, והתשובה שחזרנו וקיבלנו הייתה – אנחנו לא נעמוד בזה".

"הדירקטוריון כונס יומיים לפני שידור ההתנצלות, דירקטוריון החדשות עם נציגי הציבור. היה איזה שהוא צירוף מקרים בעניין הזה, שבו שלושה חברים חדשים מטעם הציבור בדירקטוריון חברת החדשות, בעצם השתתפו בישיבה הראשונה שלהם, שלושה מתוך ארבעה, ולכן חשבתי גם בעניין הזה שהניסיון להפיל על חברים חדשים, שלא ממש מתמצאים מה קורה בחברת החדשות ובדירקטוריון, להפיל עליהם את הפרשה הזאת, יהיה ניסיון לא נכון."

51. זמן קצר אחרי ההודעה של בנזימן, הודיעה יובל לבנזימן ולמנכ"ל ערוץ 10, ורשבסקי, על התפטרותה וכינסה את אנשי מערכת "השבוע" כדי להודיע להם על החלטתה. למחרת הודיע לה גיא זהר כי גם בכוונתו לפרוש בעקבות ההתנצלות הכפייה. ככל הנראה, ניסיונות של בנזימן לשכנע את זהר שלא להתפטר, אלא רק להשעות עצמו משידור לתקופה קצובה, לא צלחו בסופו של דבר. באותו יום כבר פורסמו ידיעות פומביות על ההתנצלות הצפויה וחלק מנסיבותיה.

52. עניין נוסף שעלה מן התחקיר באשר למשא ומתן אודות תוכן ההתנצלות ואופן הצגתה, היה כי בתחילה נדרשה חברת החדשות לשדר את ההתנצלות פעמיים, בשני ימי שישי עוקבים ואף לפרסם את נוסח ההתנצלות באתר נענע10. דרישות אלו בסופו של דבר לא התקבלו.

53. ביום 8.9.2012 התראיין מר אלי אלאוף, אחד הדירקטורים מטעמה של הרשות השנייה ומ"מ יו"ר הדירקטוריון בחברת החדשות, לתוכנית "מה בוער" בגלי צה"ל, בהנחייתו של רינו צרור. בין השאר אמר שם אלאוף כי "הדירקטוריון לא התכנס כבר חודשים ארוכים, ולא שיתפו אותנו בבקשה להתנצלות". עוד הוסיף אלאוף: "אני מכיר את הכתבה ולא מבין על מה צריך להתנצל. צריך להיות כבוד לעובדים של הערוץ, ולמר אדלסון יש מספיק דרכים להתבטא בלי לדרוש את ההתנצלות הזו על משהו שפורסם בינואר". אלאוף האשים את בעלי המניות בערוץ 10 ואישים ברשות השנייה בקונספירציה. "נעשתה קנוניה ברשות השנייה לבחירת נציגי ציבור שהתאימו לבעלי המניות בערוץ. השליטה בערוץ היא בידי רון לאודר, בעל המניות בערוץ, שהוא היחיד היום שמזרים כסף".

54. באותה תוכנית התראיין גם יו"ר מועצת הרשות השנייה, ד"ר אילן אבישר, אשר אישר גם הוא כי ידע שיש "משבר" כהגדרתו בחדשות 10, אך לא ידע על עניין ההתנצלות הספציפי טרם נודעו הדברים בציבור. "הרשות השנייה נמצאת ככתובת, ואם היו פונים אלינו היינו עושים משהו - אבל לא עשו זאת", כך אמר אבישר באותה הזדמנות, "אנחנו לא מפשפשים בקרביים של חברת החדשות, וטוב שכך. מר אלאוף היה אמור להיות החוליה המקשרת בין חברת החדשות אלינו". עוד הוסיף אבישר כי "המחוקק קבע מסגרת שבין היתר מפרידה בין הרשות השנייה לחברת החדשות, ידעתי שיש איזשהו משבר בחברת החדשות, אבל לא ידעתי את פרטיו ואת היקפו - וכך ראוי. תפקידי להגן על חברת החדשות, אבל אני צריך שהיא תפנה אלי כדי לדעת שהיא זקוקה להגנה".

55. מדבריו של אלאוף כאמור, עלה כי הדירקטוריון לא קיבל הודעה מוקדמת בנוגע להתנצלות ולאירועים שקדמו לה, לא דן בה ולא התכנס תקופה ארוכה קודם למועד הישיבה ביום 7.9.2011. אלאוף הודיע באותו יום על התפטרותו וזאת גם על רקע אופן מינוי יו"ר חברת החדשות החדש, יורם שכטר, כאשר טען כי המינוי נעשה באופן חפז ולא הולם, כך על פי פרסומים עיתונאיים בנושא. בדיעות שונות שפורסמו בסמוך לאירועים אלו צוטט אלאוף כאומר: "עזבתי את ישיבת הדירקטוריון והתפטרתי מתפקידי על רקע התנגדותי להליך החפז והתמוה שנערך לבחירת היו"ר. בניגוד לטענות שנשמעו לאחר מכן, לא הגשתי את מועמדותי לתפקיד ועזבתי את הישיבה לפני שנעשתה הבחירה".

ד. שידור ההתנצלות

56. ביום שישי, ה-9.9.2011 שודרה בתכנית "השבוע" הודעת ההתנצלות המוכתבת. נוסח ההתנצלות ששודרה מפי אסף צ'רנילס, לאחר שאחרים בחברת החדשות, לרבות מגיש "השבוע" גיא זוהר, סירבו להקריאו, היה כדלקמן:

ביום שישי, 7.1.2011, שידרנו בתוכנית "השבוע" עם גיא זוהר כתבה של כתבנו, אבנר הופשטיין, אודות מר שלדון אדלסון.

בכתבה נכללו ראיונות שונים בנוגע למר אדלסון. באחד הראיונות נאמר כי מר אדלסון קיבל את רשיון ההימורים שלו בלאס וגאס באמצעות קשרים פוליטיים ותוך קבלת יחס מועדף. בראיון אחר נאמר כי מר אדלסון חייב לעובד לשעבר שלו סכום של 400,000 דולר ולמרות זאת מר אדלסון לא שילם לו את חובו. האשמות אלה זכו לביטוי לא רק בדברי המרואיינים אלא גם בשאלות של כתבנו, אבנר הופשטיין.

לאחר שידור הכתבה בדקנו את ההאשמות. בדיקותינו גילו שהאשמות אלה היו - והינן - כוזבות לחלוטין. מר אדלסון קיבל את רשיון ההימורים שלו בלאס וגאס לאחר בדיקה קפדנית אשר חשפה רקורד עסקי ללא כל פגם. מר אדלסון לא זכה ליחס מועדף כלשהו והוא קיבל את רשיון ההימורים שלו בלאס וגאס כדין וללא שימוש בלתי נאות כלשהו בקשרים פוליטיים או באמצעים בלתי הולמים אחרים.

באשר לחוב הנטען של 400,000 דולר לאותו עובד לשעבר - גם לסיפור זה אין כל בסיס במציאות. מעולם לא היה חוב כלשהו לאותו עובד לשעבר, לא של 400,000 דולר ולא של כל סכום אחר.

לסיכום - לא נפל פגם כלשהו בהתנהגותו של מר אדלסון. אנו מצטערים מאד שלא בדקנו את ההאשמות האלה לפני ששידרנו אותן ואנו מבקשים להתנצל בפני מר אדלסון ומשפחתו על הפרסום.

57. בסופה של התכנית הודיע המגיש, גיא זהר, על התפטרותו מהגשת התכנית: "זהו, זו היתה התוכנית הארבעים של השבוע וזו היתה גם התוכנית האחרונה בהגשתי. יצאנו כאן בשישי לדרך ארוכה ומחייבת, אבל לעיתים יש לעצור ולהרים דגל שחור. אסור, לעבור לסדר היום על מה שנראה בעינינו כשבירה של ערכים מקצועיים ואתיים. אין דרך קלה לומר את זה, ואי אפשר להוסיף חיוך או קריצה. בינתיים, נסתפק במפגש במסגרות אחרות."

ה. האירועים שלאחר שידור ההתנצלות

58. שידור ההתנצלות והפרסומים הפומביים הנוגעים אליה, עוררו עוד ביממה שטרם שידורה הדים ציבוריים נרחבים. עוד ביום חמישי, 8.9.2011, עם היוודע על הכוונה לשדר את ההתנצלות והנסיבות שהובילו לכך, פנתה הצלחה במכתב לדירקטוריון חברת החדשות, למנכ"ל הרשות השנייה, ליועץ המשפטי לממשלה ולמבקר המדינה, בבקשה להשהות את שידור ההתנצלות עד לקיום בירור מעמיק בדבר אופן קבלת ההחלטה להתנצל ותקינות התהליך שהוביל אליה (מכתב הפניה מצ"ב **כנספח "7"** **לדוח זה**).

59. לאחר שפנייתה לא נענתה על ידי איש מהגורמים המנויים לעיל ולאחר שההתנצלות הפכה למעשה עשוי, פנתה הצלחה בשנית לאותם גורמים בבקשה לבחון את האירועים שהובילו לשידור ההתנצלות, תוך שידור הבהרה לציבור בדבר האפשרות שלהתנצלות זו אין תוקף מבחינת חברת החדשות (מכתב הפניה השני מצ"ב **כנספח "8"** **לדוח זה**).

60. ביום 15.9.2011 התקיים דיון ראשון ומקדמי בפרשת ההתנצלות במועצת העיתונות. באותו דיון הופיעה מטעם חברת החדשות רות יובל, תוך שהיא טוענת כי על פי מה שהסבירו לה המנהל והיועצים המשפטיים של ערוץ 10, אין ביכולתה להשיב לשאלות בשל הסכס סודיות שבהתאם להוראותיו אין באפשרות חברת החדשות ו/או מי מטעמה ו/או מי מעובדיה למסור מידע אודות ההתנצלות והאירועים הקשורים בה. בנסיבות אלו נבצר מן המועצה לדון באותה הזדמנות בפרשת ההתנצלות (פרוטוקול הדיון מיום 15.9.2011 **מצ"ב כנספח "9"** **לדוח זה**).

61. בעקבות התפתחויות אלו, פנתה הצלחה באמצעות יועצה המשפטי בשלישית לרשות השנייה, לחברת החדשות, ליועץ המשפטי לממשלה ולמבקר המדינה, תוך שהיא מעלה טענות שונות כלפי נפקותו של אותו הסכם סודיות

62. בד בבד, החל הליך בירור ושימוע ברשות השנייה, תוך שיועמ"ש הרשות מבהירה במכתב מיום 25.9.2011 ובתשובה לפניית הצלחה, כי ימסרו עדכונים עם סיומו (מצ"ב **כנספח "10"** **לדוח זה**). ואכן ביום 12.9.2011 התקיימה ישיבה ראשונה במסגרתה עסקה מועצת הרשות השנייה באירועי ההתנצלות. פניית הצלחה מיום 18.9.2011 **(נספח "11"** **לדוח זה**) שכללה גם בקשה לקבלת פרוטוקול אותה ישיבה ומכתב נוסף בעניין זה מיום 26.9.2011 **(רצ"ב כנספח "12"** **לדוח זה**), זכו לתשובה מיום 2.10.2011, כי הישיבה הוכרזה כישיבה סגורה מכח סעיף 93 לחוק הרשות השנייה ועל כן לא ניתן למסור פרטים **(מצ"ב כנספח "13"** **לדוח זה**).

63. בתשובה למכתב אחרון זה, נתבקשה הרשות השנייה במכתב מיום 3.10.2011 (המצ"ב **כנספח "14"** **לדוח זה**) ובהתאם להוראות חוק חופש המידע, לחשוף את זהות מעלה ההצעה להכרזת ישיבת מועצת הרשות השנייה כסגורה בהתאם להוראות סעיף 93 לחוק הרשות השנייה ואת אופן הצבעת חברי המועצה לעניין זה. כמו כן עודכנה הרשות באותו מכתב כי התגלה קושי באיתור מסמכי ההתנגדות של חברת החדשות אצל רשם החברות והיא נתבקשה אף להמציא אותם להצלחה.

64. במכתב מאוחר יותר מיום 9.10.2011 (המצ"ב **כנספח "15"** **לדוח זה**), דווחה הצלחה ליועמ"ש הרשות השנייה כי קיבלה בסופו של דבר לידיה את תיק חברת החדשות מרשם החברות. עוד הוסבה תשומת ליבה של יועמ"ש הרשות, להוראות תקנון חברת החדשות (התקנון מצ"ב **כנספח "16"** **לדוח זה**), המייחדות את הסמכות לעניינים נשוא פרשת ההתנצלות לדירקטוריון החברה, תוך הדגשת העובדה שעל פי המידע הקיים – לא הדירקטוריון הוא שדן בעניין ולא הוא שקיבל את ההחלטה על ההתנצלות והסכם הסודיות.

65. ביום 10.11.2011 (מצ"ב **כנספח "17"** **לדוח זה**), הודיעה יועמ"ש הרשות השנייה להצלחה אודות תוצאות השימוע שנערך על ידי מועצת הרשות השנייה. במכתב תשובה מיום 13.11.2011 (מצ"ב **כנספח "18"** **לדוח זה**), הוסיפה הצלחה ועמדה על דעתה כי יש לבצע פעולות שונות מעבר לאמור בהחלטת מועצת הרשות השנייה ובמכתבה של יועמ"ש הרשות.

66. בד בבד פנה ביום 10.11.2011, ב"כ אגודת העיתונאים, עו"ד בומבך, במכתב למבקר המדינה (המכתב מצ"ב **כנספח "19"** **לדוח זה**), בו הועלו כשלים וסתירות לכאורה בהליך הבדיקה שניהלה הרשות השנייה ובכל הנוגע לאירועים נשוא פרשת ההתנצלות.

67. עוד קודם לכן, ביום 7.11.11, קיימה נשיאות מועצת העיתונות דיון נוסף בפרשת ההתנצלות של ערוץ 10 ובו נכחו הופשטיין, יובל וחברי מערכת "השבוע" (מנהלי ערוץ 10 ונציגיו של אדלסון שהוזמנו בחרו לא להגיע לדיון). בדיון הציגו הופשטיין ויובל עובדות שתמכו בממצאי התחקיר שהובאו לעיל. בתום הדיון הוציאה מועצת העיתונות את ההודעה הבאה: **"... במסגרת הדיון, עיינו חברי הנשיאות בחומרים שהוצגו בפניהם והעלו תמיהות לגבי נוסח ההתנצלות ונסיבותיה, המעלים חשש להתערבות חיצונית בלתי ראויה. כמו כן הובעו חששות לגבי "השפעה מצננת" על חופש העיתונות כתוצאה מהתנצלות שכזו. באשר לפן העובדתי, כפי שנמסר, הועבר העניין לבדיקת מבקר המדינה, ונשיאות מועצת העיתונות מברכת על כך. מועצת העיתונות תשוב ותדון בהיבטים האתיים והציבוריים של הפרשה לאחר סיום בדיקת מבקר המדינה"**. (פרוטוקול דיון זה מצ"ב **כנספח "20"** **לדוח זה**)

68. ביום 16.11.2011 נערכה ישיבה בוועדה לביקורת המדינה של הכנסת (פרוטוקול הישיבה **רצ"ב כנספח "6"** **לדוח זה**), ממנה עלו סתירות מובהקות בין תוצאות השימוע שערכה הרשות השנייה והעובדות שאוזכרו בו, לבין דברים שנאמרו על ידי דוברים בדיון בוועדה לביקורת המדינה. בין השאר עלה מן הדברים כי מי שהודה בקבלת ההחלטה על שידור ההתנצלות והחתימה על ההסכם הוא מנכ"ל ערוץ 10 ורשבסקי וכי בהתאם לדברי גורמים שונים מטעם חברת החדשות וערוץ 10, תוכן ההתנצלות הכיל אמירות שאינן אמת וכי למעשה מעולם לא התקיים דיון בשיתוף גורמי

המקצוע הרלוונטיים והגורמים המוסמכים להחליט על ההתנצלות לשם ביצוע הערכת סיכונים מושכלת וקבלת החלטות בהתאם לדין.

69. בעקבות כך, פנתה הצלחה במכתב נוסף לרשות השנייה מיום 17.11.2011 (מצ"ב **כנספח "21" לדוח זה**), תוך ציון סתירות לכאוריות אלו וביקשה מהרשות להבהיר כיצד הדברים מתיישבים עם הקביעות שגובשו בסיום הליך השימוע. רק ביום 14.3.2012 ולאחר משלוח מספר תזכורות, השיבה יועמ"ש הרשות השנייה למכתבים אלו תשובה קצרה (מצ"ב **כנספח "25" לדוח זה**), שלא התייחסה לאמור בגוף הפניות ובה נאמר כי: "מועצת הרשות השנייה דנה בעניין אשר בנדון וקיבלה את החלטתה בו. החלטה זו אשר עיקריה צורפו למכתבי הקודם, מדברת בעד עצמה. יוער, כי אין בפניות חוזרות ונשנות בעניין זה כדי להכתיב את דרך פעולת המועצה, אשר קיבלה את החלטתה האמורה לאחר עריכת דיון ענייני בנושא".

70. ביום 19.3.2012, עם קבלת מכתבה של יועמ"ש הרשות השנייה, השיבה הצלחה באמצעות יועצה המשפטי למכתב זה (מצ"ב **כנספח "26" לדוח זה**). במכתב התשובה קבלה הצלחה על השיהוי הניכר שניתן במתן התשובה (כארבעה חודשים) ועל העדר הנימוקים בה והתייחסות לגוף הטענות שהועלו בפני הרשות. כמו כן, חזרה הצלחה על בקשתה לקבל נתונים בהתאם להוראות חוק חופש המידע, אודות הכרזת השימוע כישיבה סגורה בהתאם לסעיף 93 לחוק הרשות השנייה.

71. בנוסף, התקיים ביום 27.11.2011 עיון בפקולטה לתקשורת באוניברסיטת תל אביב, בין השאר בהשתתפות יובל, הופשטיין, עו"ד מיבי מוזר, ד"ר דרור אידר ואחרים ובהנחיית הגב' ענת בליאנט, שבו נפרסו נסיבות ועדויות שונות מפי הופשטיין ויובל אודות האירועים שהובילו להתנצלות ונסיבות עריכת הכתבה (תמלול אירוע זה מצ"ב **כנספח "22" לדוח זה**).

72. הופשטיין אף התראיין לתוכניתו של ירון דקל, "הכל דיבורים" ומסר גם שם פרטים שונים אודות האירועים שהובילו להתנצלות ואת עמדתו בדבר נכונות הפרטים שנכללו בכתבה.

73. יודגש כי כאשר ביקשו חלק מהמעורבים להציג את עמדתם בפומבי בתקשורת, הוסבר והומלץ להם באופן שאינו משתמע לשתי פנים, כי עליהם להימנע מכך, פן יפרו את ההסכם שנחתם עם אדלסון. כפי שהוזכר לעיל, סבורה הצלחה, בלא קשר עם טענת ההפרה האפשרית של הסכם זה על ידי אדלסון ו/או נציגיו, כי אין להסכם נפקות בפועל ואינו מחייב את חברת החדשות ו/או מי מטעמה.

כשלים מהותיים נוספים שעלו אגב ביצוע התחקיר והבדיקות העובדתיות

74. מן התחקיר והשיחות עם הגורמים השונים בחברת החדשות, ברשות השנייה ובמועצת הרשות השנייה ועם מקורות נוספים ובעלי תפקידים, עולים גם הכשלים הנקודתיים והמערכתיים הבאים:

א. בעת ביצוע השימוע בפני הרשות השנייה לא היו בפני חברי מועצת הרשות מלוא הנתונים, המידע והסקירות המקצועיות שראוי שהיו מובאים בפניהם וזאת לצורך ניהול מיטבי של הליך השימוע. כך למשל לא זכו חברי המועצה, כפי שאינם זוכים על דרך השגרה, לייעוץ משפטי נפרד ועצמאי. עניין זה הופך אותם לתלויים בייעוץ המשפטי הניתן על ידי הנהלת הרשות השנייה בלא יכולת להעמידו במבחן הביקורת או להבחין בין האינטרסים השונים העומדים בפני המועצה כגוף המפקח וכמחוקק המשנה ובין הנהלת הרשות הממונה על ביצוע מדיניות הרשות כפי שהוגדרה על ידי המועצה ואכיפת הכללים אותם התקינה.

ב. כך למשל לא הופיעו בהליך בפני הרשות השנייה מלוא העדים הרלוונטיים. זאת על אף שעדותם בכל הנוגע ל"פרשת ההתנצלות" כלפי מר אדלסון היתה לכאורה נחוצה ומרכזית – כמי שהייתה להם מעורבות ישירה והמרכזית באירועים אלו. בין אלו ניתן למנות למשל את הכתב אבנר הופשטיין, עורכת התכנית רות יובל והמגיש גיא זהר. עולה החשש גם שלמרות האמור בהודעת הרשות, לא הופיעו בפניה מלוא חברי הדירקטוריון של חברת החדשות – היוצא והנכנס.

ג. עוד מסתבר כי לא הובהר לחברי המועצה, או לכל הפחות לא לכולם, כי עו"ד קמחי שהופיעה בפניהם אינה עורכת הדין של חברת החדשות אלא של ערוץ 10 ולא הובהרו ניגודי העניינים האפשריים בין הישויות המשפטיות השונות. כך גם באשר לתפקידו ולסמכויותיו של מנכ"ל ערוץ 10, ורשבסקי.

ד. בפני חברי המועצה או לפחות בפני חלקם לא עמדו הטענות שהועלו על ידי הצלחה במכתביה ולא ניתן דגש במסגרת השימוע להוראות חוק נוספות על הוראות חוק הרשות השנייה, דוגמת הוראות מכוח חוק החברות ומשמעותן המשפטית.

ה. עניין נוסף נובע מתשובת הרשות לפיה לא ניתן למסור מידע אודות המתרחש בישיבה, נוכח הכרזתה כישיבה סגורה בהתאם להוראות סעיף 93 לחוק הרשות השנייה. סעיף 93 לחוק הרשות קבע תחת הכותרת "הפרת חובת סודיות", את ההוראות הבאות:

(א) קבעה המועצה או ועדה מוועדותיה, לפי הענין, שישיבה מסוימת תהיה סגורה, לא יגלה מי שנמנה ברשימה המפורטת בסעיף קטן (ב) (להלן - חייב סודיות), כל פרט מדיוניה או מדיוני ועדה מוועדותיה, אלא אם כן קיבל לכך אישור מראש מאת יושב ראש המועצה או יושב ראש הוועדה, לפי הענין.

(ב) ואלה חייבי הסודיות:

(1) חבר המועצה;

(2) חבר ועדה מייעצת לפי סעיף 18 (א) (2);

(3) המנהל;

(4) עובד הרשות;

(5) מנהל חברת החדשות;

(6) כל אדם אחר המשתתף בישיבה, שנקבע שתהיה סגורה.

(ג) חייבי סודיות לא יגלו פרט כלשהו אודות מכרזים, וכל חומר שהוגש בהקשר למכרזים ולתכנם, כל עוד לא קבעה הרשות זוכה במכרז.

(ד) העובר על הוראות סעיפים קטנים (א) או (ג), דינו - מאסר שנה.

(ה) אין בהוראת סעיף זה כדי למנוע גילוי לפי דרישתו של בית משפט או של מי שמוסמך לערוך חקירה על ביצוע עבירות.

1. באשר להכרזת הישיבה סגורה מכח סעיף 93 לחוק, עולה החשש, המתחזק גם נוכח העדר התשובה לפניית הצלחה מכח חוק חופש המידע בעניין זה, כי ההחלטה לסגור את הישיבה לא התקבלה כדין בידי המועצה ולפיכך אין לה כל תוקף, וכי היוזמה לסגירת הישיבה הונעה על ידי גורמים חיצוניים למועצה, שמקורם בערוץ 10 ובטוענה כי הסכם הסודיות חל אף על השימוע האמור. לעניין אחרון זה ראה גם האמור במכתבו של עו"ד בומבך מטעם אגודת העיתונאים למבקר המדינה (נספח "19" לדוח זה).

2. מעיון ברישומי רשם החברות בסמוך לאחר הפרשה ובימים הסמוכים לסיום כתיבת דוח זה עולה כי מרשם החברות לא עודכן באופן שנכון וצריך היה לעדכנו. בנוסף ובכל הנוגע לרישומים הנוגעים לערוץ 10, חברת האם, עולה מן המרשם כי הוא לא עודכן תקופה ארוכה ובניגוד להוראות מפורשות בחוק החברות. כמו כן ובניגוד לכאורה לעדותו של בנזימן בועדה לביקורת המדינה, מן המרשם עולה כי מינוי הדירקטורים החדשים נעשה רק ביום 11.9.2011, יומיים לאחר שידור ההתנצלות ולא יומיים לפני (תדפיסי מרשם החברות מצ"ב כנספחים "23" ו"24" לדוח זה). עוד עולה כי הרכב הדירקטוריון של חברת החדשות מכהן כהרכב חסר מעל לחצי שנה וזאת לאחר התפטרותו של מר אלי אלאוף מחברותו בדירקטוריון כפי שפורסם ברבים. למרות העובדה שנציגי הציבור בדירקטוריון חסרים רבע ממספרם הרצוי, רק ביום 16.2.2012 התפרסם כי הוועדה לאיתור דירקטורים לחברות החדשות של הערוצים המסחריים ברשות השנייה המליצה למנות לדירקטוריון חדשות 10 את דן אלמן, במקום אלי אלאוף. אלמן המשמש כמנכ"ל חברת נכסי אביבה, היה בעבר מנהל ושותף בחברת אמפא וכיהן כדירקטור בחברת החשמל. עניין זה מגביר את נחיתות הדירקטורים מטעם הציבור אל מול נציגי הזכין בדירקטוריון ותורם למצב בלתי רצוי של החלשת האינטרס הציבורי במסגרת קבלת החלטות הדירקטוריון של חברת החדשות.

3. עניין חשוב ומהותי החורג מגדרי הפרשה הנקודתית נשוא דוח זה הוא יחסי הגומלין הקרובים בין חברת החדשות לערוץ 10. כשלים מבניים שהתגלו במהלך התחקיר, מצביעים על טשטוש מסוכן בהפרדה בין עובדי חברת החדשות לעובדי הערוץ. העדר הפרדה של ממש במישור המתקנים

והמשאבים, כמו גם בכל הנוגע להפרדת ניהול וניהול סיכונים, מציפים שאלות קשות בנוגע לכפיפות ומעורבות אינטנסיבית של בעלי תפקידים בערוץ 10 בהתנהלות השוטפת של חברת החדשות, לרבות השתתפות בישיבות מקצועיות. כך קיים טשטוש גבולות בכל הנוגע לזהות הגורמים המעניקים לחברה ייעוץ משפטי בפועל ולהפרדה המבנית המחויבת על פי חוק.

בניגוד להפרדה המבנית הנהוגה בחברת החדשות הישראלית (חדשות ערוץ 2), גם בשל העובדה שהיא ממוקמת במיקום גיאוגרפי שונה מזה של הזכיינים המעורבים בבעלות בה וגם בשל העובדה שהיא נמצאת בבעלות שני זכיינים שונים מלבד חלקה של הרשות השנייה, המצב בנוגע לחברת החדשות שונה. במהלך התחקיר נמצא לא פעם עירוב משאבים בכל הנוגע לקידום תכנים של ערוץ 10 באמצעות פעולות של עובדי חברת החדשות (כגון מסרי קידום בדואר אלקטרוני – באנרים). גם זהות המתקנים (משרדים, שרתי דואר ושאר מתקנים ועזרים), אינה תורמת להפרדה הנחוצה בין שתי הישויות. יש לציין בהקשר זה כי למרות כשלים מבניים אלו, נמצא כי מקצועיותם של אנשי חברת החדשות ועצמאותם, אינה מובילה אלא במקרים חריגים כמו זה לתקלות מקצועיות המשבשות את עבודת החברה ומטילות בה דופי. על אף זאת רואה הצלחה חשיבות עליונה בתיקון כשלים מבניים אלו כתנאי למניעת פרשות והתרחשויות כאלה בעתיד.

ניתוח משפטי נורמטיבי

75. בתחילת פרק זה יאמר שוב כי כוונת דוח זה אינה להשיג על תוכן ההחלטה להתנצל, אלא על אופן קבלתה וההפרות לכאורה הנוגעות להתערבות פסולה לכאורה של גורמים שאינם מוסמכים מטעמה של חברת האם של חברת החדשות בתהליך קבלת ההחלטות ובשיקול הדעת העצמאי והמחייב של דירקטוריון החברה, כמו גם בקשר לאופן הבדיקה וההמלצה המקצועית המשפטית להתנצל.

76. הוראות חוק הרשות השנייה קובעות, כי חברות החדשות, בין אם של הערוץ השני ובין אם של הערוץ השלישי (ערוץ 10), מוחזקות בבעלות משותפת של הרשות השנייה, שהינה תאגיד סטטוטורי **וזרוע של מדינת ישראל הכפופה לדיני ולכללי המשפט הציבורי** ולבעלי הזיכיונות השונים באותו ערוץ. חלקה של הרשות השנייה בכוח ההצבעה באסיפת בעלי המניות ובדירקטוריון הוא של 40 אחוזים. אין מדובר בבעל מניות זניח, אלא בבעל מניות משמעותי שלרשותו עומדים זכויות, כלי בקרה פיקוח ואכיפה שונים המוסדרים בחוק החברות, התשנ"ט-1999, לרבות הזכות לעתור לסעדים המתאימים במקרה הצורך.

77. נוסף על כך, מועצת המנהלים (הדירקטוריון) של חברת החדשות מונה על פי הוראות החוק לפחות חמישה חברים (ובפועל עשרה), אשר שלוש חמישיות מהם ממונים על ידי בעלי הזיכיונות בהתאם ליחס החלוקה ביניהם במניות (במקרה של החברה מדובר על בעל מניות אחד בלבד – חברת האם) **ושתי חמישיות מתמנות ע"י מועצת הרשות השנייה** ובלבד שבעלי הזיכיונות לא ימנו למועצת המנהלים יותר משני נציגים שהמליצו עליהם מי שמחזיקים באמצעי שליטה הן בבעל הזיכיון והן בתאגיד שהוא עיתון כהגדרתו בסעיף 41(ב)9(2). **גם יו"ר הדירקטוריון הוא אחד מהדירקטורים הממונים על ידי הרשות, כך שממילא השליטה בניהול ישיבות מועצת המנהלים נתונה בידי של נציג ציבור.**

78. מכח הוראות ברורות בחוק החברות ובהתאם לפסיקה, אחריותם של הדירקטורים בחברה, בין אם אלו שמונו על ידי בעלי הזיכיונות ובין אם מונו על ידי מועצת הרשות תוך שהם עומדים בתנאי הסף הקבועים בחוק החברות הממשלתיות, **עצמאית ונפרדת. כך גם באשר לשיקול הדעת שהם צריכים להפעיל תוך הדיונים וקבלת ההחלטות במהלך תפקידם כדירקטורים. דירקטור חייב בהפעלת שיקול דעת עצמאי ואינו יכול לקבל הוראות מבעל המניות באשר לאופן הצבעתו בדירקטוריון.**

79. מעבר לכך, הפרת חובות הנאמנות והזהירות של הדירקטורים ונושאי משרה אחרים כלפי חברת החדשות, מקימה לחברה זכויות תביעה נגדם ומאפשרת בתנאים מסוימים אף את ביטול ההחלטה עצמה. ככל שהחברה לא תממש את זכות התביעה הזאת בגלל בעיות נציג ומשום שנטייתם של דירקטורים אינה להחליט על תביעה נגד עצמם, זכאי כל בעל מניות להגיש תביעה נגזרת בשם החברה ולעתור לסעדים המתאימים, בין אם פיצוי ובין אם הכרזה על בטלות ההחלטה עצמה.

80. ככל שבעל המניות הרלוונטי במקרה זה (הרשות השנייה) לא יפעל להגנה בדרך זו על האינטרס הציבורי, עומדת הזכות לציבור הרחב, הרואה עצמו נפגע מהחלטה כזו וככל שיש ממש בטענת הפרת

חובות הדירקטורים ונושאי המשרה, לעתור נגד הרשות לשם קבלת צו המחייב אותה להגיש את התביעה הנגזרת או לפעול בכל דרך רלוונטית אחרת להפעלת זכויותיה כבעל מניות בהקשר זה.

81. נוכח העובדות העולות מהתחקיר שנפרס לעיל, לרבות העדויות שנתקבלו בשימוע בפני הרשות השניה ובדיון בועדה לביקורת המדינה, מהן עולה כי בעלי תפקידים שונים **בחברת האם** של החברה (כפי שהעיד מנכ"ל ערוץ 10 ורשבסקי בעצמו) התערבו, באופן לא תקין, בניגוד להוראות חוק מפורשות ובלא שהוא מחזיקים ככאלה מעמד רשמי ו/או סמכות מחייבת כלשהי בקשר לחברה ועסקיה – בהחלטה האמורה – דרושה בדיקה עובדתית יסודית של אופן קבלת ההחלטה המורה על שידור ההתנצלות, לרבות בחינת סוגיה שיקול הדעת הממצה, העצמאי והבלתי תלוי של חברי מועצת המנהלים. **זאת אף לאור עקרונות כלל שיקול הדעת העסקי והצורך לשקול באופן ענייני ובלתי תלוי את טובתה של החברה.** ככל שהחלטה לא התקבלה על ידי הדירקטוריון (האורגן היחיד המוסמך) ו/או ככל שנפל בה פגם אחר, הרי שלכאורה דינה לבטלות ואין לה כל תוקף ונפקות ואין לקיימה.

82. יש אף לציין כי קבלת ההחלטה על שידור ההתנצלות ועל נוסחה **לא הייתה בסמכות מנהל חברת החדשות, כפי שהדברים עולים מהוראות סעיף 82(ב)(2) לתקנון החברה** וכי בנוסף החלטה כזו חורגת ממהלך העסקים הרגיל של החברה ומהווה אירוע מהותי המצוי באופן בלעדי בסמכותו של דירקטוריון החברה. זאת אף בהתחשב באופי העניין וזהות המעורבים והעובדה כי שידור התנצלות כזו יכול בהחלט להיחשב כעסקת בעלי עניין ו/או עסקה חריגה כהגדרתן בחוק החברות.

83. מעדותו של בנוימן בועדה לביקורת המדינה עולה כי הדירקטוריון לא זכה לקבל הודעה מסודרת ובזמן אמת אודות האירועים נשוא ההתנצלות וכך ממילא גם יושב הראש שלו. כך גם עולה מעדותו של ורשבסקי באותה ישיבה (שמסר כי הוא זה שקיבל את ההחלטה) ומדבריו של אלי אלאוף לרינו צרור. כך עולה גם מסיכום השימוע ברשות השניה.

84. הוראות סעיף 122 לחוק החברות, התשנ"ט-1999 הקובע הוראות בדבר חובות הדיווח של המנהל הכללי לדירקטוריון ולעומד בראשו וכאמור שם:

חובת דיווח לדירקטוריון

(א) **המנהל הכללי חייב להודיע ליושב ראש הדירקטוריון על כל ענין חריג שהוא מהותי לחברה; לא היה לחברה יושב ראש דירקטוריון או שנבצר ממנו למלא את תפקידו, יודיע המנהל הכללי כאמור לכל חברי הדירקטוריון.**

(ב) **המנהל הכללי יגיש לדירקטוריון דיווחים בנושאים, במועדים ובהיקף שיקבע הדירקטוריון.**
(ג) **יושב ראש הדירקטוריון רשאי, בכל עת, מיוזמתו או לפי החלטת הדירקטוריון, לדרוש דיווחים מהמנהל הכללי בעניינים הנוגעים לעסקי החברה.**

(ד) **הצריכו הודעה או דיווח של המנהל הכללי פעולה של הדירקטוריון, יזמן יושב ראש הדירקטוריון, ללא דיחוי, ישיבה של הדירקטוריון.**

85. למעשה הוראות סעיף 82(ב)(2) לתקנון החברה כוללות באופן מפורש בין סמכויות הדירקטוריון נושאים הנוגעים לפרשת ההתנצלות האמורה, ואשר טופלו לכאורה על ידי מנכ"ל החברה ו/או גורמים

אחרים בחברה או בחברת האם, ובלא מעורבות הדירקטוריון. וכך קובע הסעיף כלשונו מתוך התקנון, באשר לסמכותו הבלעדית של הדירקטוריון:

(2) לפתוח, לנהל, להגן, להתפשר או לזנוח כל הליכים משפטיים מטעם או נגד החברה או נגד פקידיה או הנוגעים באופן אחר לענייניה וכן להתפשר ולהאריך את הזמן לפרעון או לסילוק של כל חוב המגיע או תביעות או דרישות של החברה או נגדה;

86. במצב דברים זה ובהעדר החלטה שקיבל הדירקטוריון להאציל את הסמכויות האמורות לעיל לאורגן אחר בחברה בהתאם להוראות סעיף 82(ב)6 לתקנון, הרי שההחלטות האמורות התקבלו בלא סמכות ורשות ודין לבטלות. יובהר עוד כי לעמדתה ולטעמה של הצלחה, סמכויות אלו של הדירקטוריון ובמיוחד בנסיבות האמורות אינן ניתנות להעברה ו/או לאצילה למנכ"ל החברה.

87. אם לא די בכך, הרי שגם הוראות סעיף 98 תחת הכותרת "העברת סמכויות בין אורגנים", מביאות למסקנה כי גם ככל שהדירקטוריון לא היה מסוגל לדון בעניינים הנוגעים להתנצלות ולהסכם האמור, הרי שהאורגן שאמור היה לדון בהם היה אסיפת בעלי המניות של חברת החדשות. זו מורכבת כידוע מערוץ 10 והרשות השניה, המהווים בעלי המניות היחידים בחברה. במצב דברים זה ממילא היה צורך ליידע את הרשות השניה טרם שידור ההתנצלות ובזמן אמת בעת המגיעים הנוגעים להסכם ולא כפי שנעשה. בשל חשיבות הוראות סעיף 98, הן מובאות בשלמותן וכלשונו:

העברת סמכויות בין אורגנים

98. (א) האסיפה הכללית רשאית ליטול סמכויות הנתונות לפי תקנון זה לדירקטוריון, לעניין מסויים או לפרק זמן מסויים.
- (ב) פחת מספר הדירקטורים בחברה מחמישה, או נבצר מן הדירקטוריון מסיבה אחרת להפעיל את סמכויותיו והפעלת סמכות מסמכויותיו חיונית לניהולה התקין של החברה, רשאית האסיפה הכללית לפעול במקומו כל עוד לא מונו דירקטורים כך שמספרם הוא חמישה או יותר, או כל עוד נבצר ממנו כאמור, אם קבעה כי הפעולה חיונית כאמור.
- (ג) נטלה או הפעילה האסיפה סמכויות כאמור בתקנה זו, יחולו הוראות סעיף 50(ב) לחוק החברות.

88. יש לזכור כי גם מנהל החברה וגם גורמים אחרים מעורבים שהוזכרו בדוח זה, נופלים בגדר הגדרת "נושא משרה" בחוק החברות, וחבים את אותן חובות זהירות ואמון כלפי החברה וככל שפעלו בחוסר סמכות ו/או אגב הפרת חובותיהם אלו בקבלת ההחלטות, קמה עילה מתאימה לפניה לערכאות ולקבלת הסעדים המתאימים כלפיהם גם כן.

89. במצב דברים זה יש להביא בחשבון אף את הוראות סעיף 56 לחוק החברות, התשנ"ט-1999, הקובע כדלקמן:

56. פעולה בחריגה מהמטרות או בלא הרשאה

(א) פעולה שנעשתה בעבור חברה בחריגה ממטרות החברה, או שנעשתה בלא הרשאה או בחריגה מן ההרשאה, אין לה תוקף כלפי החברה, אלא אם כן אישרה החברה את הפעולה בדרכים הקבועות בסעיף קטן (ב), או אם הצד שכלפיו נעשתה הפעולה לא ידע ולא היה עליו לדעת על החריגה או על העדר ההרשאה.

(ב) אישור החברה בדיעבד לפעולה בחריגה ממטרות החברה יינתן בידי האסיפה הכללית בהחלטה שתתקבל ברוב הדרוש לשינוי מטרות החברה; אישור כאמור לעניין פעולה בלא הרשאה או בחריגה מן ההרשאה יינתן בידי הארגון המוסמך לתת את ההרשאה.

90. ככל שאכן לא התקבלה ההחלטה על ידי האורגנים המוסמכים לכך, קרי דירקטוריון החברה ולאחר שהתנהל תהליך מסודר שהביא בחשבון את מלוא המידע הרלוונטי ולאחר ששקלו הדירקטורים את מלוא המידע והנתונים שבידיהם **כשטובת החברה וטובתה בלבד לנגד עיניהם ובלא לשקול שיקולים זרים של טובת חברת האם או מי מבעלי מניותיה למשל**, הרי שלהחלטה זו אין נפקות ותוקף מצד החברה.

91. עוד עולה מן הדברים הדחיפות והצורך הממשיים להביא את העניין בהקדם האפשרי לדיון מחודש ומסודר כאמור לעיל, בדירקטוריון החברה.

92. אם לא די בכך נזכיר גם את הוראות חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990 ובין השאר סעיף 64 לו, הקובע לעניין מהימנות שידורי החדשות, כי חברת החדשות תקיים שידורי חדשות מדויקים, מהימנים ומאוזנים, **ולא ישוקפו בהם עמדותיהם ודעותיהם הפרטיות** של מנהלי החברה, עובדיה **ובעלי מניותיה**.

93. על אלה ניתן להוסיף את האמור בסעיף 5(א) לכללי הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (אתיקה בשידורי טלוויזיה ורדיו), התשנ"ד-1994, הקובע כי "לא יעשה בעל זיכיון שימוש לרעה במעמדו, בתפקידו או בכוחו לשדר או להימנע מלשדר". סעיף 8(א) לאותם כללים מוסיף וקובע כי "לא ישדר בעל זיכיון בידועין או ברשלנות דבר שאינו אמת, אינו מדויק או מטעה". לעניין זה יובהר כי בעל זיכיון מוגדר בכללים אלו כבעל זיכיון לשידורי טלוויזיה, לרבות חברת החדשות.

הסכם הסודיות

94. מעבר לאמור לעיל בקשר לשידור ההתנצלות עצמה וככל שנוסחה נובע מהסכם שנחתם בין הצדדים שהכיל אף תניית סודיות ואף ככל שמי שהתחייב בהסכם סודיות זה היה מנהל חברת החדשות וכי הסכם זה לא נדון ואושר על ידי דירקטוריון החברה, הרי שאין בו כדי לחייב את החברה ו/או את נציגיה ולמעשה הוא חסר תוקף. כל שנטען ונאמר באשר להעדר סמכותו של מנכ"ל החברה והגורמים האחרים בקשר עם ההחלטה על ההתנצלות עצמה, תקף לעמדת הצלחה גם באשר לחתימה על הסכם הסודיות ויפים לעניין זה מגוון הטענות שהועלו לעיל.

95. מעבר לכך וגם אם היה מוסמך מנהל חברת החדשות להתחייב מטעמה בהסכם זה בלא החלטת דירקטוריון מתאימה, הרי שגם לגביו חלה לכל הפחות חובת היידוע של הדירקטוריון כאמור לעיל – דבר שככל הנראה לא נעשה.

96. מעל לכל אלה סבורה הצלחה כי בנסיבות העניין והיות החברה בבעלות ציבורית חלקית ובמעמד של גוף דו מהותי ותאגיד שנוסד אגב הוראות חוק מפורשות, הרי שחלים עליה כללי המשפט הציבורי על כל המשתמע מכך. בהקשר זה לא ניתן שלא להביא את הוראות חוק החוזים (חלק כללי) התשל"ג-1973 הקובעות בסעיף 30 תחת הכותרת "חוזה פסול" כי: **"חוזה שכריתתו, תכנו או מטרתו הם בלתי חוקיים, בלתי מוסריים או סותרים את תקנת הציבור – בטל"**. בנסיבות האמורות סבורה הצלחה כי בכל מקרה דינו של הסכם כזה – אם נחתם – גם באופן מחייב פורמאלית – **לבטלות מעיקרא**.

97. יודגש כי לאחר שנשמעו טענות על הפרת הסכם הסודיות מצד מר אדלסון, כפי שנטען למשל על ידי הופשטיין בדיון הועדה לביקורת המדינה וככל שכך הדבר לעמדת חברת החדשות, הרי שמתגבר הצורך ומתבטלת המגבלה הפורמאלית כביכול לברר עד תום את נסיבות הפרשה והאירועים שהובילו לשידור ההתנצלות נשוא דוח זה.

מסקנות עיקריות ודרישות לפעולה

98. בנסיבות העניין המצערות ולאחר שההתנצלות הפכה למעשה עשוי, סבורה הצלחה כי על הגורמים המוסמכים בחברת החדשות, להבהיר בפומבי ובשידור, בהקדם האפשרי, בהוראת הרשות השנייה והיועץ המשפטי לממשלה, כי מתקיים תהליך מסודר לבחינת אופן קבלת ההחלטה ומהותם של הדברים וכי עד שלא תמסר הודעה אחרת הרי שיש לראות את הודעת ההתנצלות ככזו שאין לה כל תוקף וכי אין לראות בה כהודעה מטעם החברה. לא זאת ועוד – אלא ככל שיש להכניס שינויים ותיקונים בהודעת ההתנצלות ששודרה, יש להבהיר כי הדבר יעשה לאחר בחינת העובדות והנסיבות על ידי הגורמים המוסמכים בחברה, קרי דירקטוריון החברה ולאחר קבלת מלוא המידע והייעוץ המקצועי המתאים.

99. בנסיבות העניין על חברת החדשות אף להודיע לגורמים איתם התקשרה בהסכמים שונים הנוגעים לשידור ההתנצלות – לרבות מר אדלסון ו/או מי מטעמו, כי אין תוקף להסכם כפי שנחתם ועל הצדדים לשאת ולתת מחדש בעניין זה.

100. בנוסף ולאור הכשלים שנתגלו בהליך השימוע שנערך במועצת הרשות השנייה, הרי שיש להודיע על בטלות ההחלטות שנתקבלו שם, עד להשלמת הדיון באופן המלא והמתאים, תוך הזמנת מלוא העדים הרלוונטיים והעמדת מלוא המידע הנחוץ לרשות חברי המועצה.

101. בנוסף וככל שלא יתבצעו התהליכים המתבקשים מכח חוק החברות כפי שפורטו לעיל, רואה הצלחה להדגיש ולחדד את הצורך שבבחינה מעמיקה של האפשרות לפתיחה בהליכים המתאימים מכח חוק החברות נגד נושאי המשרה ו/או בעלי המניות ונציגיהם, אשר חרגו מסמכותם והפרו לכאורה את חובות האמון והזהירות שלהם כלפי החברה, כמו גם חובות הגינות והעדר קיפוח כלפי בעלי מניות אחרים – במקרה זה – הרשות השנייה כנאמן הציבור כולו.

102. על כן – וכפי שנדרשה כבר בעבר הרשות השנייה להבהיר, סבורה הצלחה כי על הרשות השנייה מוטלת החובה בנסיבות המתאימות לפתוח בהליכים גם מכח היותה בעלת מניות משמעותית בחברת החדשות, הנוגעים להפרת החובות האמורה ולהתנהגות הפסולה שהופגנה בידי בעלי המניות ונציגיהם.

103. הצלחה רואה בדוח ציבורי זה כשירות חיוני לציבור המוגש מטעמה כדיווח עיתונאי ובמסגרת החובה להביא לידיעת הציבור עניינים מהותיים שיש בהם עניין לציבור. בנוסף לפרסומו הפומבי של הדוח, הוא מוגש לגורמים המוסמכים השונים, כדי שיפעלו בהתאם להמלצותיו, מסקנותיו וממצאיו – כל אחד בתחום סמכותו. כך מוגש הדוח לגורמים הבאים:

מר יהודה וינשטיין, עו"ד, היועמ"ש לממשלה, משרד המשפטים

מר אבי ליכט, עו"ד, המשנה ליועמ"ש לממשלה לעניינים כלכליים, משרד המשפטים

ד"ר אילן אבישר, יו"ר מועצת הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו וחברי מועצת הרשות השנייה

מר מנשה סמירה, מנכ"ל הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו

גב' הילה שמיר, עו"ד, היועצת המשפטית לרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו

ד"ר הרצל כהן, מבקר פנים, הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו

מר מיכה לינדנשטראוס, מבקר המדינה

גב' דליה דורנר, שופטת בית המשפט העליון (בדימוס), נשיאת מועצת העיתונות

מר יורם שכטר, יו"ר דירקטוריון חברת חדשות 10 בע"מ וחברי הדירקטוריון

104. הצלחה שומרת לעצמה את הזכות ככל שלא ינקטו הצעדים והפעולות שפורטו והמתבקשים
בנסיבות העניין לטעמה, בתוך זמן סביר, לפנות לערכאות המוסמכות כדי שיוורו לרשות השניה ו/או
לדירקטוריון חברת חדשות 10 בע"מ ו/או לכל גורם רלוונטי אחר, לפעול באופן שתואר לעיל לקיום
אותם צעדים ופעולות נדרשים.

- סוף -